

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIEVERGADERING RUIMTE EN INFRASTRUCTUUR VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 20 oktober 2020

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Allen hartelijk welkom. Inclusief onze gast. Ik stel de agenda bij deze open. Zijn er opmerkingen met betrekking tot de agenda? Ik zelf heb wel een opmerking. Ik zou willen voorstellen, ook ter wille van onze gast, om de volgorde van de punten iets aan te passen, in die zin dat we eerst gaan praten over punt 6.4 Grondstoffenvisie vooraleer we toekomen aan de punten 6.1, 6.2 en 6.3. Voor de rest blijft wat mij betreft de agenda ongewijzigd. Hebt u daar bezwaren tegen?

De heer ...: Mijnheer de voorzitter? Is het mogelijk om die punten betreffende de initiatiefvoorstellen en het voorstel van het college gezamenlijk te behandelen? Dat lijkt me iets eenvoudiger en vooral ook sneller.

De voorzitter: Ik heb daar, op zich, geen moeite mee, maar ik weet niet zeker of dat ook zeker geldt voor de zijde van het college. Heeft het college daar problemen mee als we de punten 6.1, 6.2 en 6.3 in haar gezamenlijkheid behandelen?

De heer Stam: Wie ben ik om de commissie dat te ontzeggen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Oké. Dan denk ik dat we op een ordelijke wijze proberen de verschillende punten af te handelen, waarbij inderdaad, de roulatie tussen de verschillen kan moeilijk ontkend worden, lijkt mij. Oké, dan zullen we zien hoe die discussie dan straks gaat lopen. Dat gezegd zijnde, geen andere opmerking met betrekking tot de agenda? Dan is hij daarmee gearresteerd.

2. Vaststelling van lijst adviezen en conclusies vergadering commissie R&I d.d. 23 september 2020

De voorzitter: Dan kom ik bij de vaststelling van de lijst van adviezen van 23 september. Op- of aanmerkingen, dien aangaande? Niet het geval. Ook niet met betrekking tot het transcript?

3. Mededelingen

De voorzitter: Dan zijn we al toe aan mededelingen. Punt 3 van de agenda. Zijn er mededelingen aan de zijde van het college?

De heer Stam: Nou, het enige is dat ik vandaag een raadsinformatiebrief over het Hertenkamp aan de raad heb toegestuurd. Ik vraag daar uw bijzondere aandacht voor.

De voorzitter: Zeker. Dat zullen we vanavond voordat we gaan slapen nog lezen.

4. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: We komen bij punt 4. Meldingen portefeuillehouder met betrekking tot gemeenschappelijke regelingen. Niet? De heer Stam?

De heer Stam: Kort. We hebben vanmiddag bestuurlijk overleg Crailo gehad. Ik wou even melden dat we nog steeds volop bezig zijn met de toekomst van de Groene Afslag. We hopen daar in november een besluit over

te kunnen nemen in het bestuurlijk overleg. En ik wou even melden dat het bestemmingsplan, het beeldkwaliteitsplan, vermoedelijk - daar streven we in ieder geval naar - vóór de kerst nog in het college zou komen, zodat we die zo snel mogelijk daarna ter visie kunnen leggen om uiteindelijk in april/mei dat naar de raad te kunnen door leiden.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Klingenberg en de heer Vos. Mevrouw Klingenberg heeft het woord. Eerst opzij indrukken ...

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Ik zou de heer Stam willen vragen over de Groene Afslag. In het verleden hebben we gelezen dat er gekeken wordt of dat er ook nog plek voor hen is in de toekomst. Worden daar van tevoren prestatieafspraken over gemaakt? Dat zij weten waar ze aan moeten voldoen willen ze nog een plek krijgen in de toekomst?

De heer Stam: Ja, we zitten volop in het proces. Kijk, we hebben de gelegenheid gegeven aan de Groene Afslag om tijdelijk te huren in een van de te slopen gebouwen die we daar hebben. Vlak bij wat toen in de tijd nog Utopia was. Daar hebben ze zich op zichzelf heel goed gemanifesteerd. Daar is toen van gezegd: we zijn bereid om het contract te verlengen. We wisten nog niks van COVID af, maar het contract te verlengen. Maar dan moet u wel met een businesscase komen die ons aantoont dat u bedrijfseconomisch en ook maatschappelijk een echte functie kunt hebben in dat gebied. En waar de Groene Afslag de afgelopen maanden mee bezig is geweest om die businesscase voor elkaar te krijgen en de beoordeling daarvan zal in de komende weken, wat ik net vertelde, plaats gaan vinden. Eerst ambtelijk en daarna in het bestuurlijk overleg van november. Dus ik verwacht dat voor het eind van het jaar er een besluit zal vallen of de Groene Afslag een plek kan krijgen binnen Crailo. Sorry?

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Toekomst?

De heer Stam: Uiteraard in de toekomst.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Ja, want dit is natuurlijk vanuit de Groene Afslag naar het college, maar het is ook goed als het college zegt waar ze aan moeten voldoen. Dus dat is de omgekeerde richting, dat zij ook weten waar ze aan moeten voldoen niet alleen met een businesscase.

De heer Stam: Nou ja, die businesscase ...

De voorzitter: De heer Stam.

De heer Stam: Ja, die businesscase die houdt wat ons betreft natuurlijk in dat ze waar moeten maken dat ze een maatschappelijke functie hebben, dus dat er een functie is die ook door de gemeenschap wordt erkend. Maar daarnaast is er natuurlijk een functie die het mogelijk maakt voor ons om te constateren of het naar de toekomst toe, continuïteit in zichzelf heeft om niet na een jaar failliet te gaan of te ontploffen, of wat dan ook. Dus we zoeken naar een business case die ons een comfort geeft dat ze de komende jaren hun broek op kunnen houden, om het zo te zeggen.

De voorzitter: Oké. Dank u zeer. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mevrouw Klingenberg vroeg al voor mij eigenlijk hetzelfde. U deed het in een zinnetje af. De rest praat over de Groene Afslag. Hetgeen u zojuist op de vraag van mevrouw

Klingenberg heeft gezegd dat was ook hetgeen wat u wilde melden, wat besproken is? Heb ik dat goed begrepen?

De heer Stam: Nee ...

De voorzitter: De heer Stam.

De heer Stam: Ik heb alleen maar willen zeggen dat die businesscase die wij van de Groene Afslag hebben gevraagd, en daar heb ik al eens eerder wat van verteld in deze commissie, dat het nu in behandeling komt. Er is gisteren geloof ik, de eerste presentatie geweest. Het wordt nu ambtelijk binnen de gem beoordeeld in de komende weken en in het bestuurlijk overleg van november, dat zijn dus de drie wethouders ondersteund door hun ambtenaren, zal er een besluit moeten vallen of en op welke manier we doorgaan met de Groene Afslag plannen.

De voorzitter: Oké, dank u zeer.

De heer Vos: Maar, ik begrijp ...

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik begrijp het antwoord niet helemaal. Mag ik ervanuit gaan dat de laatste 2, 3 zinnen ongeveer - want ik heb de punten en de komma's niet kunnen plaatsen - antwoord geven op mijn vraag: wat is er dan besproken met betrekking tot de Groene Afslag? Want u zei alleen: er is over gesproken, en uw laatste drie zinnen geven daar verduidelijking over. Begrijp ik dat goed?

De heer Stam: Ja, ik weet niet wat u van mij wilt weten, maar ik probeer uit te leggen ...

De heer Vos: Ik verwijt niets. Ik vraag alleen maar verduidelijking.

De heer Stam: Nee, ik probeer alleen erachter te komen wat u bedoelt. En ik kan alleen maar zeggen dat de Groene Afslag zich heeft gemanifesteerd als een potentiële kandidaat binnen het Crailo project. Dat is door het bestuurlijk overleg erkend. We hebben alleen gezegd tegen de Groene Afslag: u zult dan met een stevige business case moeten komen, dus u moet niet alleen uw maatschappelijke rol aantonen, maar ook uw bedrijfseconomische realiteit. Het plan is gisteren ingediend. Die heb ik nog niet gezien. Het wordt ambtelijk bekeken en bestuurlijk, in november, zal er een besluit over vallen.

De voorzitter: Oké. Dank u wel ...

De heer Vos: Dus dat is wat u bedoelde met uw korte mededeling?

De heer Stam: Ja.

De heer Vos: Ja, dat begrijp ik goed?

De heer Stam: Ik denk het wel.

5. Stand van zaken Omgevingswet

De voorzitter: Ik denk dat u het goed begrepen hebt, denk ik. Wij zijn toe aan punt 5 aangaande de stand van zaken Omgevingswet. Het college.

De heer Stam: Het college heeft de vorige keer vrij uitgebreid u meegenomen in de stand van zaken. Ik heb er op dit moment geen bijzonder nieuws over te melden.

De voorzitter: Oké. Ook niets opmerkingen leden van de commissie? Dat is niet het geval.

6. Raadsvoorstellen:

6.1 Grondstoffenvisie GAD

De voorzitter: Dan komen we nu bij de raadsvoorstellen. En dan beginnen we dus met het voorstel wat eerst geagendeerd stond als 6.4. Dat zou nu 6.1 moeten zijn, de grondstoffenvisie van de GAD. Misschien kan het college dit punt inleiden, inclusief nadere toelichting te geven op het feit dat we vanavond de eer hebben de portefeuillehouder namens de regio hier in ons midden te hebben. Een grote eer, bij deze. En ik geef nu het woord aan de wethouder die een en ander zal toelichten. Dank u zeer. Wethouder.

De heer Stam: Mijnheer de voorzitter. Inderdaad, aan mijn linkerhand bevindt zich, voor u rechts, Inge Van Gelder die ik net benoemd had tot adjunct-directeur, maar ze blijkt lid te zijn van het MT van het GAD. Maar misschien zit er nog meer in het vat na deze commissievergadering. En Joost Boermans, een collega uit, inderdaad, Wijdemeren die in het portefeuille overleg, waar het hier over gaat, de coördinerende rol vervult en zo vriendelijk is geweest om ons vanavond daarin bij te staan en ons nader te informeren. Misschien is het goed als ik nog even het proces weergeef wat we gelopen hebben de afgelopen tijd. In oktober 2019 is in het portefeuille overleg een ok gegeven op de start van de ontwikkeling van die visie. En we hebben in april van dit jaar het Startmemo Grondstoffenvisie behandeld en ook naar de raad gestuurd, dat is in april. En we vragen vanavond, denk ik, vooral input van de raden hoe zij aankijken tegen deze voorstellen die op tafel liggen. Waarbij het niet zo is dat wij nu van uw vragen het eens te zijn met het voorstel, maar vooral om input te geven op datgene wat in de stukken aan u is gepresenteerd. En het lijkt me goed om wat dat betreft de raad, of de commissie in dit geval, de kans te geven om dat vanavond ook aan ons te doen. En ik neem aan dat met twee van deze zeer doorgewinterde - inmiddels hebben ze al zes bijeenkomsten gehad in de verschillende commissies - dus de kans dat ze over dit glibberige pad uitglijden lijkt mij miniem, maar je weet het nooit in deze commissie.

De voorzitter: Dank u zeer. Wilt u nog nader inhoudelijke toelichting geven over het geheel of laten we dat graag over aan de portefeuillehouder?

De heer Stam: Ik denk dat ...

De voorzitter: '...'.
...

De heer ...: Ik denk dat het u is.

De voorzitter: U moet opzij eerst dat knopje indrukken en dan op die andere. Ja.

De heer Boermans: En dan, volgens mij zo.

De voorzitter: En u moet goed in de microfoon spreken, want anders, ja.

De heer Boermans: Ik zal mijn best doen. Dank u allemaal, dat ik u vanavond mag toespreken. Toch een bijzonder moment om als wethouder in een andere gemeente deze raad, of commissie in dit geval, te mogen toespreken. Ja, wat kan ik eraan toevoegen? We hebben een uitmuntend mooi proces doorlopen, moet ik zeggen, in de regio. Waarbij eigenlijk de bedoeling was om dit allemaal al voor de zomer te behandelen, maar toen kwam u welbekend de heer Mol op bezoek bij het regiobestuur. En die zei: we gaan het proces iets anders doen. Niet zozeer dit proces, maar wel hoe we omgaan met regionale besluitvorming. Dat heeft geresulteerd dat we eerst naar uw commissie komen, in dit geval, en u vragen: wat vindt u van het voorstel zoals wij dat neerleggen? Dus dat is een Startmemo, en op basis daarvan gaan we dan verder als regio en, nou, nemen we uw input mee. Daar gewoon met ze allen weer nodige discussies over voeren, en komen terug met een definitief voorstel wat we naar verwachting in april/mei, schat ik in, hier hopelijk ook weer kunnen behandelen. Daarbij is het proces ook niet voor de zomer gekomen, maar net na de zomer. Ik moet zeggen complimenten aan de beleidsmedewerkers van de regio die dat allemaal in de zomerperiode, ondanks corona, nog voor elkaar hebben weten te krijgen. U bent inderdaad niet de eerste commissie die ik toespreek, of mag toespreken, c.q. vragen mag beantwoorden. Dat heb ik onder andere in Gooische meren gedaan en uiteraard ook in mijn eigen gemeente, en ik moet zeggen dat is heel waardevol. Er komen hele boeiende gesprekken uit en met name ook gesprekken op basis van de actualiteit. Discussie over de PMD-zakken is er eentje die op die manier vaak naar voren komt. Ik verwacht er misschien zo meteen ook iets over te zeggen. Maar het meest belangrijke is, denk ik, de inhoud van de richting die we op willen met de visie. En dat is ook dat we zeggen waar we tot dit moment met het beleid van de regio kiezen voor met name in te zetten op een percentage van afvalscheiding: plastic, groente, fruit, restafval en dergelijke, zeggen we eigenlijk van, ja, dat is de visie voor het rijk eigenlijk geweest, het VANG-beleid. Maar wij zeggen ook van we willen kijken naar datgene waar het rijk nu al mee bezig is in de nieuwe visie. Die gaat met name veel meer over de duurzaamheid en die zegt: als je nou afval gaat scheiden, nog los van of je daar vóór of tegen bent, maar als je dat doet kijk dan met name naar het milieurendement daarvan, en niet zozeer naar de kilo's. En dat is ook de richting die wij als regio op willen. Dus we zeggen: ja natuurlijk, kilo's zijn ook belangrijk, maar het gaat met name om het effect wat je ermee beoogd. Dus dat is de reden waarom we inzetten op scenario B. Een ander punt, ik denk, als het mag, voorzitter, zou ik dat maar meteen eventjes neerzetten. Wij hebben natuurlijk veel discussie met name in de regio gehad, en volgens mij nog steeds wel over bron- en nascheiding. En wat je daarbij ziet is dat er eigenlijk allerlei verschillende visies zijn, zowel vanuit het milieukant als vanuit een economische kant over wat is nou beter en wat moeten we nu eigenlijk doen? Wij hebben gemeend dat we, met name, hebben gekeken naar de financiële kant. Als je naar de financiële kant kijkt dan mag je eigenlijk zeggen: de GAD heeft het eigenlijk heel goed gedaan. Die hebben namelijk een restafvalcontract gesloten, los van dat plastic contract, wat nu in de markt relatief gunstig is voor u als gemeente, voor onze inwoners allemaal. Dus om nu dat contract eigenlijk in de wilgen te zetten en te zeggen: we gaan het allemaal anders doen en we gaan over, per direct, naar de nascheiding, dan zou je jezelf ook te kort doen. Dus het is veel verstandiger, in onze optiek, financieel gezien om dat per '22 eventueel te doen. En datzelfde geldt voor de discussie over DIFTAR, althans dat is niet precies hetzelfde, maar als je naar DIFTAR gaat, dat is eigenlijk: de vervuiler betaalt, als je het heel simpel wilt vertalen. Dan zeggen we eigenlijk: dat is een hele boeiende discussie, maar met name een hele ingewikkelde discussie, en heeft zoveel neveneffecten, met name van op het moment dat je DIFTAR gaat doen, dan moet je voor iedere keer dat je restafval in je klike stopt, dan wel in de ondergrondse container, moet je daarvoor apart betalen in plaats van dat dat iedere week of iedere twee weken wordt opgehaald. Dan ga je daar heel veel neveneffecten van krijgen en die neveneffecten zijn nadelig, vaak voor naburige gemeenten. En daarvoor hebben we gezegd: laten we die stap nu nog niet zetten. Er zijn vijf jaar geleden ongeveer overgegaan naar een VANG-beleid, naar de scheiding van grondstoffen zoals we ze nu kennen, en om dan weer twee jaar later

weer verandering aan die inwoners voor te gaan leggen, dat wordt wel erg ingewikkeld. Dus daarvoor stellen we ook in dit memo voor als visie: doe dat nu nog niet. Dat was even mijn inleiding, voorzitter.

De voorzitter: Dank u zeer. Dan denk ik dat we nu de discussie kunnen openen. Mag ik beginnen met de VVD. De heer Faas.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Even de bril erbij. Anders kan ik niet zien wat ik heb opgeschreven. Mijnheer Boersman, dank voor een helder verhaal. Ik heb begrepen dat in uw gemeente Wijdmeren het een hamerstuk was, dit gebeuren. Ik zou daar toch voor willen pleiten om dat in Laren niet te doen. Het is een belangrijk stuk. Het gaat over het milieu, het gaat over veel geld, en ik denk dat dat de onverdeelde aandacht verdient van alle raadsleden hier, aanwezig. Ik heb derhalve een aantal vragen die één van u drieën specialisten gaarne zal beantwoorden. We hebben het hier over een visiedocument. En een visie in mijn beleving behoort een duidelijk doorzicht te geven naar de toekomst. Als dat gaat om DIFTAR, als ik daar even mee mag beginnen, dan houdt de regio echter een flinke slag om de arm en zegt op dit moment niet te kiezen voor DIFTAR. En dan zag ik: ja, waarom nou niet een duidelijk standpunt in te nemen? Alle gegevens zijn bekend. Ikzelf ben geen voorstander van DIFTAR. Waarom, als u dat met mij eens bent, niet zeggen: wij kiezen niet voor DIFTAR. Dan creëer je duidelijkheid. Dan breng je visie in het gebeuren, en dat is eigenlijk de vraag die ik heb: waarom niet duidelijkheid, waarom drie slagen om de arm en dan zien we wel? Bij mij komt het een beetje over dat misschien te zijner tijd tóch wel voor DIFTAR gekozen zou kunnen worden. En daar word ik niet helemaal vrolijk van. Tweede vraag ligt een beetje in het verlengde hiervan. Ik vraag me af, dat als er definitief een besluitvorming komt over DIFTAR of dat dan nog een keer langs de raad komt? Komt er nog een beslismoment waarop de raden kunnen zeggen: wij vinden dit geen goed idee of vinden we wel een goed idee of ligt het vanaf heden nadat wij dat visiedocument hebben vastgesteld of voor kennisgeving hebben aangenomen, is het dan verder een kwestie van portefeuillehouders die besluiten nemen? Dus dat is mijn tweede vraag. Komt het nog een keer terug hier en kunnen we daar dan iets van vinden? U gaf het net in uw inleiding al even aan het discussiepunt over bronscheiding of scheiding na afloop, nascheiding, herstel. En u concludeert daarbij: gut, dat contract dat loopt nog twee jaar, dus we gaan pas over twee jaar daar een besluit over nemen. En dan denk ik dat het misschien toch slim is om nu alvast, althans op veel kortere termijn, een besluit te nemen. Dat betekent niet dat je het gelijk moet uitvoeren, dat we contracten moeten openbreken of iets dergelijks, want dat zal zonder enige twijfel grote financiële consequenties hebben, maar we zouden nu natuurlijk al een besluit kunnen nemen, en dat brengt ons wellicht ook in een betere positie om goeie onderhandelingen te hebben met nascheiders. Want het zou goed kunnen zijn dat als wij over twee jaar daar pas een besluit in nemen, dat het dan denkbaar is dat de capaciteit voor nascheiding op dat moment vol zit. En dat er dan dus geen mogelijkheden meer zijn. Ook voor dit element over voor- en nascheiding mijn vraag: komt dat nog een keer terug bij de raden alvorens daar een besluit over genomen worden? En dan als laatste een vraag over de gele PMD-zakken. U gaf net aan dat u dat eigenlijk al verwachtte dat daar een vraag over zou komen. Nou, ik stel u niet teleur, hier is die. Naar onze ideeën zijn die gele PMD-zakken een belangrijke schakel in de huidige bronscheidingsaanpak. Niemand heeft immers een oranjebak in de keuken staan, althans ik denk dat dat in Laren niet voorkomt, die staat ergens in de tuin of in de schuur, of wat dan ook, en het betekent ook dat als je een stukje plastic hebt dat je dan niet naar de tuin of schuur loopt om dat ene stukje plastic in die oranje bak te gooien. En die zak is een prima stukje in de logistiek, zeg maar, van dat stukje plastic om dat goed gescheiden in die bak te krijgen. Dus mijn vraag is: waarom stopt de GAD met dat ter beschikking te stellen via Albert Heijn en de Jumbo en wat u meer zei? En zijn er nog mogelijkheden om dat besluit terug te draaien? Dat waren mijn vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Ik denk, mijnheer Boermans, dat het goed zal zijn dat u meteen antwoord. Ik denk dat dat de efficiëntie ten goede komt. Het woord is aan u.

De heer Boermans: Ja, dat is prima.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Boermans: Alleen voor de helderheid, hoor. Mijn achternaam is Boermans, maar dat is een detail, en hoor ik heel vaak, dus geen probleem. Ja, ik had nog overwogen om een gele das aan te trekken in het kader van de PMD-discussie, al is het eigenlijk oranje, maar ik dacht: laat ik dat vanavond maar niet doen. Wat betreft uw vraag. Laten we beginnen met het hamerstuk in Wijdmeren. Ja, dat klopt. Dat was een hamerstuk in Wijdmeren. Dat was niet omdat het in Wijdmeren niet leeft, integendeel. Zeer uitvoerig over gesproken. Alleen voor de gemeenteraad was het een hamerstuk in de raad, in de commissie is er uiteraard uitvoerig over gesproken. En de raad heeft ook alle sessies die we regionaal hebben georganiseerd ook bijgewoond in de, digitale seminars tegenwoordig, ook, nou ja ik zou zeggen bezocht, inclusief de financiële bijeenkomst die hier nog expliciet is georganiseerd over precies dat punt wat u aansnijdt over dat contract en het opzeggen van het contract. Dus ondanks dat het een hamerstuk was leeft het ook zeker in Wijdmeren en dat is maar goed ook. U stelt eigenlijk drie vragen. Uw eerste vraag is over DIFTAR: waarom maakt de regio daar nu geen directe duidelijkheid over? Wij hebben dat eigenlijk - ik heb dat net al in mijn inleiding een beetje aangegeven - niet gedaan. Althans, niet gedaan, we nemen wél een besluit door de zeggen: we gaan dat nu niet doen. Dus daarmee creëer je rust en duidelijkheid naar inwoners. Tegelijkertijd op het moment dat je op een ander moment, stel je gaat van bronscheiding naar nascheiding over of niet, dat besluit stellen we voor om dat nu niet te nemen maar in 2022, uiterlijk. Dan kan je op dat moment kiezen of je wel of geen DIFTAR zou willen doen, maar laat ik u geruststellen, en dan zeg ik iets wat ik niet heb overlegd met mijn collega's, maar ik ben ervan overtuigd dat hij mij daar wel in steunt, de lijn vanuit de regio is nu niet zo stevig dat we allemaal zeggen: DIFTAR willen wij eigenlijk wel, maar we schrijven nu maar even op: we doen het nu niet. Integendeel, de gedachte is wel: laten we dat inderdaad nu niet doen. We zeggen het niet zo expliciet als u het misschien wenst, omdat je niet precies weet wat de toekomst ons gaat brengen in dit geval, en dat dus echt wel hangt aan de discussie wat je met je PMD verder gaat doen. Wat betreft uw vraag over: komt het terug naar de gemeenteraad? Vanzelfsprekend, zou ik haast zeggen. Dat is een van de lessen die we hebben geleerd, zeg ik maar eventjes, en dat is per gemeenteraad een beetje wisselend geweest. Dus ik weet niet hoe het bij u in de raad is geweest, maar ik dacht dat dat 2014 was toen het VANG-beleid uiteindelijk door de regio is vastgesteld. En toen heb je eigenlijk in heel veel raden gemerkt dat, de ene raad werd er wel bij betrokken of werd gehoord en de andere raad wat minder. Wij hebben we er nu echt expliciet voor gekozen om alle raden om een mening op te halen. Ze mogen allemaal uitspreken wat ze ervan vinden, maar uiteindelijk is het wel aan het algemeen bestuur om een definitief besluit te nemen. Dat is hoe we het in de regio hebben geregeld en als u dat anders wilt dan dient u uit de GAD te stappen als construct. Want zo hebben we dat met z'n allen geregeld en dat zal ik u overigens niet adviseren. En dat lijkt me verstandig om dat met zijn allen als regio één lijn te kunnen trekken. Maar uiteindelijk is het iedere raad die een advies kan geven aan het algemeen bestuur. Geldt dus ook voor de discussie over PMD, dan heb ik die meteen daarin meegenomen. Het definitieve stuk komt dus nog naar u terug. U geeft ook aan, ja, we kunnen nu al een besluit nemen over PMD. Ja, dat kan. Sterker nog u zegt dat u kunt dat besluit nu nemen, want dan kunnen we al de contracten voor de nascheiding, zeg maar, de inkoop gaan regelen. Dat kan zeker. En vanuit een bepaalde visie is dat misschien ook wel verstandig, want dan heb je, inderdaad, nu al de capaciteit die je inkoop. Het nadeel is alleen wel dat je nu nog niet precies weet hoeveel capaciteit er is, maar het grootste nadeel wat er eigenlijk is, ook dat gaf ik in mijn inleiding al een beetje aan, dat je ziet dat het rijksbeleid in de afgelopen paar jaar, op dit onderwerp

gigantisch in beweging is. De ene keer wat meer naar links, de andere keer iets meer naar rechts, maar je ziet dat daar een gigantische verschuiving in zit. En als je gaat kijken naar, ik noem maar wat, de restafvaltax, maar hij heet iets anders. Nee, de heffing vanuit het rijk op de verbrandingsbelasting, sorry, dat woord zocht ik. De verbrandingsbelasting is de afgelopen jaren behoorlijk gestegen en die betaal je alleen voor het restafval. Dus op het moment dat je je restafval meer gaat laten toenemen, omdat je alles in een zak gaat gooien ga je ook meer restafval, verbrandingsbelasting, daarvoor betalen, dus dat is iets wat prima kan. Het is een afweging die de gemeenteraadsleden zelf moeten maken, dus dat is aan u. Wij kiezen er nadrukkelijk voor om te wachten hoe dat rijksbeleid wat naar verwachting eind van volgend jaar, dacht ik, meer duidelijkheid moet geven. U weet er komen ook nog verkiezingen aan in Den Haag, dus dat zal ook nog wel een kleuring kunnen geven. Dus daarmee heb je meer duidelijkheid over dit onderwerp, terwijl als je nu al je capaciteit gaat inkopen, ja, dan kan je wel eens voor een veel hoger bedrag aan de lat hangen. Maar dat is aan u. En uw laatste vraag ging over de PMD-zakken. Ja, ook daarin kan ik ook zeggen: het is destijds bij het VANG-beleid vastgesteld, voor de uitrol van VANG, stelt de GAD via de bekende supers, onder andere de GAD-zakken, dat is de PMD-zakken, gratis beschikbaar, en zodra het VANG-beleid is uitgerold, of bijna is uitgerold, dan stoppen we daarmee. Dat is destijds de keus van het beleid gemaakt, dus gewoon het beleid zoals we dat nu in de regio kennen. Er komen heel veel vragen over en het kan aangepast worden. Het is een kwestie dat we allemaal wat meer moeten bijdragen, en ik heb niet uitgerekend wat dat voor gemeente Laren gaat betekenen, maar als we het allemaal zouden willen dan moeten we de zakken opnieuw gratis ter beschikking gaan stellen en dat betekent een extra bijdrage vanuit de gemeente dus om dat te realiseren. Technisch kan dat. We stellen het nu niet voor, maar het is een geluid dat we in meerdere gemeenten horen, dus het zal zeker nog op de tafel van het regionale portefeuillehouders overleg komen.

De voorzitter: Dank u zeer. Mijnheer Vos nog heel even, ja.

De heer Vos: Heel even.

De voorzitter: Mijnheer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Even over die gele PMD-zakken. Bent u niet bang dat op het moment dat die niet meer beschikbaar komen dat de kwaliteit van de voorscheiding terugloopt, omdat men andere, weet ik veel, papieren zakken gaat gebruiken om die plasticresten in dat ding te krijgen? Dus dat er een kwaliteitsverlies gaat optreden als die gele zakken niet meer beschikbaar gesteld worden?

De heer Boermans: Sorry.

De voorzitter: Mijnheer Boermans, ja.

De heer Boermans: Dank u, voorzitter. Ik ben daar persoonlijk niet zo bang voor overigens, maar ik ben niet zo snel bang aangelegd. Misschien dat dat wel de hoofdreden is. Ik denk dat het belangrijk is om aan te geven, dat mensen, als ze willen, kunnen ze de gratis PMD-zakken nog wel digitaal bestellen. En volgens mij zijn ze ook bij de GAD blijven ze beschikbaar. Alleen de drempel, dus de toegang tot de zak, die wordt wat hoger, zeg maar. Het is aan de inwoners zelf hoe ze daarmee om willen gaan, maar nogmaals, dat gaf ik u net al aan, het geluid is in veel raden gemaakt, in commissies gemaakt, dat hier in de regio nog een keer over gesproken gaat worden. Alleen er zit een prijskaartje aan.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Van den Berg, CDA.

De heer Faas: Ik had nog een opmerking. Mag dat? Kort?

De voorzitter: Dan moet dat heel kort zijn, want anders dan...

De heer Faas: Uiteraard.

De voorzitter: Er niet uit. De heer Faas.

De heer Faas: We hebben het hier over een visiedocument. U zegt, daar heeft u argumenten voor, dat die voor- of nascheiding, dat u daar in 2022 over gaat besluiten, maar ik neem aan dat in al die sessies die u heeft gehad dat er wel iets van een visie ontwikkeld is, en dat er een voorzichtige voorkeur voor voor-, dan wel nascheiding is. Kan ik u die ontfutselen hoe daar ongeveer over gedacht wordt?

De voorzitter: De heer Boermans.

De heer Boermans: Ja, dat vind ik een hele ingewikkelde, want ik ben niet bij alle commissies geweest en ik doe er, denk ik, de raden tekort waar ik niet ben geweest. Bijvoorbeeld in Huizen ben ik niet geweest, om maar een voorbeeld te geven, dus ik vind het eigenlijk iets te prematuur om daar nu iets over te zeggen. Maar dat is, volgens mij, iets wat terug gaat komen in de definitieve visie die bij u op de tafel gaat komen.

De voorzitter: Oké. Het woord is aan de heer Van den Berg, CDA.

De heer Van den Berg: Voorzitter, dank u wel. Een paar andere punten proberen te belichten als mijn voorganger net deed. Ik haalde een zin uit het stuk waarin staat: veel verschil in het Gooi. Zeg maar, de 5, 6 gemeenten die meedoen binnen de GAD kennen allemaal hun eigen bebouwing. Ik heb wel eens begrepen dat in Naarden nog niet eens, bij wijze van spreken, overal grijze containers bij iedereen aan huis staan. Er zijn plaatsen waar veel meer flats zijn, waar afval gescheiden wordt ingezameld of anders wordt ingezameld. In dat verband zou ik graag nog een stukje van u willen zien toegelicht worden van hoe wij die verschillen in de komende ronde zover bij mekaar brengen dat het voor ons in Laren, zeg maar, niet erop achteruitgaan. En het daar op achteruitgaan is misschien wel illustratief te maken met die PMD-zakken. Laagdrempelig, makkelijk mee te nemen. Mijn collega's ... of de bak met de oranje deksels staat ergens in de tuin of in de voortuin, maar die bak, het werkt wel, zeg maar. Dus als je mensen bewust wilt maken, dus in die zin is die PMD-zak misschien wel illustratief voor dat wij die misschien in Laren wel heel graag willen houden. Misschien op andere plekken ook wel, maar dan zegt u net in het allerlaatste: technisch is dat haalbaar. Aan de andere kant wordt ons voorgesteld om nog even wat zaken aan te houden vanwege veranderend rijksbeleid. Dan denk ik: nou, dan zou misschien die PMD-zak ook maar even gewoon gehandhaafd moeten blijven voor het komende jaar, want dat zal dan ook niet zo heel veel uitmaken. Maar graag daar even een reactie van uw kant op. U stipte net aan het rijksbeleid. Nou, volgens mij nog van de week in de krant dat er toch weer een appel wordt gedaan op frisdrankblikjesfabrikanten om statiegeld te gaan heffen. Is dat zo'n voorbeeld waar u op doelt in het rijksbeleid dat mogelijkerwijs voor de PMD-inzameling grootschalige gevolgen kan hebben als dat heel snel ingevoerd zou worden? Dan is ook wel een beetje een technische vraag. Ik haal op bladzijde 13 een zin eruit dat, en dan moet ik hem even voorlezen, daar staat: daarnaast vraagt het apart inzamelen van PMD een extra inspanning van inwoners en extra inzamelmiddelen. En dan in het vervolg staat daar: wel blijkt de bron gescheiden PMD uiteindelijk minder vervuild is dan na gescheiden PMD hetgeen de verwerking ten goede komt. We horen natuurlijk heel vaak in deze discussie, althans zo lees ik het, dat er gezegd wordt: ja, weet je, als er maar iets van andere rommel inzit of ander afval inzit dan kost het ons veel meer als niet. Als ik dit zinnetje lees dan denk ik: nou, volgens mij is het altijd beter als je aan de voorkant aan het scheiden bent als

dat je helemaal niet aan het scheiden bent. Graag zou ik wel van u willen vernemen hoe daar vanuit het GAD tegenaan gekeken wordt. Tegen dat soort, nou, vanuit de landelijke pers, denk ik ook wel vanuit grotere partijen die dat dan de wereld inbrengen of dat dan een vorm van fakenieuws is of waar ligt de techniek? Hoe kijken we er als GAD tegenaan? En dan als laatste het punt van de verbrandingsbelasting waar u het net over had. Dat soort teksten komen, natuurlijk, niet hierin voor, daarom sla ik daar even op aan. U zegt dat volgend jaar zijn er verkiezingen. Nou, dat weten we allemaal. Maar zo'n verbrandingsbelasting, zit daar de Rijksoverheid, zeg maar, dusdanig mee te sturen, wij zijn hier Laren, we hebben de regio, maar er zijn natuurlijk ook een heleboel andere regio's of gemeentes die met afvalstoffen te maken hebben. Kan u iets zeggen van hoe dat krachtenspel dan, zeg maar, zich richting het rijk beweegt? U heeft niet alle wetenschap natuurlijk in huis, maar wel van hoe dat dan, zeg maar, in zijn werking gaat met wat wij hier nu besluiten of is het misschien beter, niet weinig visionair wat ik nu zeg maar: even een stap op de plaats maken en gewoon die verkiezingen afwachten of dan wel met allerlei gemeentes en regio's veel sterker een lobby naar Den Haag om af te dwingen wat we dan in de regio willen? Dat zijn, eigenlijk, in het kort een aantal vragen die ik naar aanleiding van dit onderwerp aan u zou willen stellen ...

De voorzitter: Het woord is... Boermans.

De heer Boermans: Ja, dank u wel. Ja, alle vragen zijn wel mooi zeggen ze, maar ik vond deze wel extra mooi zou ik haast zeggen. U vroeg, onder andere naar het verschil tussen bron- en nascheiding. En het wordt een beetje technisch, dus ik weet niet, voorzitter, grijpt u in als ik te ver ...

De voorzitter: Dit is een technische commissie.

De heer Boermans: Nou ja, ik geef dat maar aan. Op het moment dat je aan bronscheiding doet, dus je gaat je PMD echt helemaal apart houden van je restafval en van je Gft dan heb je relatief een zuivere stroom, zoals dat heet. En die zuivere stroom die wordt dan naar een plastic sorteerbijndrijf gebracht en daar komen, ik dacht 26, maar Inge, corrigeer me als ik het mis heb, 26 verschillende soorten plasticstromen weer uit. En dat is altijd schoner dan wanneer je in het restafval je plastic mag stoppen en je metalen, althans je blikjes en je drankpakken of drinkpakken. Als je dat daarin stopt, daar zit dan natuurlijk ook yoghurtresten bij en, ja, ik hoef jullie allemaal niet te vertellen wat er allemaal tussen zit, en dat betekent dat je dan meer vervuiling krijgt van het plastic wat je vervolgens via de nascheiding eruit krijgt. Maar dan kom je in een hele technische discussie. O, ik moet dichter naar de microfoon zitten, geloof ik, hé? Kom je in een behoorlijk technische discussie waarover wetenschappelijk nog best wel wat plussen en minnen te maken zijn, wil ik er eerlijkheidshalve bij zeggen. Overigens was hier de discussie ook vijf jaar geleden in de wetenschap anders in dan dat het nu is, omdat niet alleen de techniek voorschrijft, of voort dendert en we meer kunnen, maar ook de tarieven daar weer een rol inspelen. Maar als je milieutechnisch kijkt dan is de bronscheiding altijd beter, omdat je vanuit die verschillende stromen weer zuiverdere producten kan maken dan wanneer je dat niet doet. Ja, u vraagt verder: hoe kijken wij daar als GAD er tegenaan? Ja, volgens mij is eigenlijk het zinnetje zoals u hem voorlas precies ook hoe we er vanuit de regio naar kijken. Het is als je het heel zuiver benaderd, is bronscheiding een zuiverdere stroom. Ja, u vraagt ook over het rijksbeleid en hoe we daar invloed op kunnen hebben? Ja, die loopt vooral natuurlijk via de VNG. Ik denk dat we die als eerste moet noemen. Daar zitten, bij mijn weten, de regio Gooi en Vecht niet vertegenwoordigd via welk bestuur dan ook, dat is jammer, vind ik persoonlijk, omdat je die invloedssferen wel heel goed kan gebruiken. Een ander is natuurlijk de afvalindustrie. En ik zeg met name industrie, omdat het in mijn optiek gewoon echt een industrie is. Die heeft natuurlijk ook zijn pijlen daarop gericht, maar vergeet u niet dat ook - ik weet niet of ik merken mag noemen - maar bijvoorbeeld ook de Coca-Cola's en dergelijke van deze wereld. Ja, die hebben daar een hele grote invloed in. Want u gaf zelf

aan dat de discussie over het plastic, de plasticflesjes, de petflesjes, waar straks statiegeld op gaat komen. De blikjes waar waarschijnlijk statiegeld op gaat komen, dat heeft allemaal grote gevolgen van hoe je omgaat met je PMD-scheiding straks ook met het effect die je eruit haalt in financiële zinnen, want het plastic dat je inzamelt wordt uiteindelijk gewoon weer vermarkt, maar als daar geen metalen meer inzitten dan, ja, dan doet dat iets met je marktprijs. Tegelijkertijd heb je de blikjes al meteen apart, maar ik ga nu misschien te technisch worden, voorzitter, waarbij die apart kan inkopen en dat levert weer financieel iets extra's op voor gemeentes. Nou, om daar als gemeente invloed in te hebben dat is echt een wirwar van een spel waar ik u graag, maar ik denk, buiten deze commissie nog een keer over bijpraat. En ergens reikt mijn eigen kennis ook, hoor en dan had ik het graag aan de specialisten van het GAD over want dat ben ik ook weer niet. Maar zo moet u dat wel echt duiden. Tenslotte heeft u het over: bewustwording werkt. Daar ben ik het helemaal met u eens. En er zijn in de Gooi en Vechtstreek grote verschillen als je kijkt naar hoogbouw, laagbouw, buitengebieden en dergelijke. Wat ik daarover kan aangeven is dat dat natuurlijk gewoon op zich via de inzameling via de GAD perfect geregeld is. Er zijn nog steeds plekken waaronder in mijn eigen gemeente waar er gewoon nog zakken restafval aan de weg worden gezet, en we nog geen kliko's of ondergrondse containers hebben. Die zijn er nog wel, maar dat zijn de laatste plekken die momenteel worden uitgerold om het VANG-beleid af te ronden. Die bewustwording die werkt inderdaad, dus dit is een reden om die PMD-zakken overeind te houden. Ja, ik gaf u net al aan, ook in mijn eigen inleiding, dat is het beleid dat destijds is gekozen. Persoonlijk vond ik het eigenlijk, heel eerlijk, maar niet handig, maar ik zeg erbij heel eerlijk dat juist op het moment dat we begonnen aan deze discussie in al deze raden dat de GAD feitelijk naar buiten kwam met de melding dat het ging stoppen met de PMD-zakken. Wat ik zeg, dat is eerlijk, want dat is gewoon conform het beleid zoals is afgesproken. Het is wel wat onhandig, want daarmee zitten we in deze discussie en tegelijkertijd zag ik dat maakt het juist precies ook zo tastbaar waar we in zitten. Maar uiteindelijk 'afval is grondstoffen', dat is het VANG-beleid. Ja, is dat wel iets waar we met zijn allen aan moeten werken, en als dat weer met de zakken moet of overeind moet blijven dan kan dat technisch, maar dat vraagt dus wel enige middelen.

De voorzitter: Het woord is aan de Liberaal Laren, mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Het afval scheiden heeft natuurlijk toch wel een vlucht genomen als je kijkt dat het eerst ging over glas en kranten en, nou ja, dat je nu ziet hoe ver we hiermee gevorderd zijn, toch wel. U vraagt onze mening over het ontwikkelperspectief. Dan gaat het de gewenste kosten en de gewenste dienstverlening afgezet tegen de duurzaamheidsprestaties. Dan zijn we eens met uw afweging, dus dat lijkt ons heel prima. Dan de PMD. Ja, in principe zijn we vóór nascheiding, maar u heeft aangegeven waarom dat nu anders bekeken wordt tot 2022, maar misschien is het ook wel van belang als je nu wel zou starten dat je dan ook nog een lobby in kunt zetten voor de subsidie. Misschien kunt u daar nog iets over zeggen waar wel subsidie opgegeven wordt en waar geen subsidie opgegeven wordt? Dan de DIFTAR. Ja, daar zijn we eigenlijk niet zo vóór. U heeft nog geen keuze gemaakt, maar wij kunnen alvast zeggen: samen met de VVD, heb ik begrepen dat we toch daar niet voor kiezen. Je hebt al veel restafval en mensen die weten niet waar ze ermee naartoe moeten en, nou, geeft een hoop rommel in het dorp. Dat hebben we liever niet. Ja, dan kunt u misschien nog iets zeggen over de koppelkansen en de slimme verbinding die u aangegeven heeft. Misschien kunt u daar kort nog iets over zeggen wat daar het profijt van zou zijn? Ja, en de PMD-zakken dat lijkt me ook prima om die ... Ik begrijp net van mijn collega dat je 10 zakken hebt voor € 0,70, dus dat kan het probleem niet zijn, dus dan kun je ze gewoon kopen bij de supermarkt, maar misschien kunt u nog bekijken of het ergens aangeboden kan worden. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Boermans.

De heer Boermans: Ja, dank u wel. Ja, laat ik met uw laatste punt beginnen. Die zakken die zijn inderdaad als je het een op een benaderd qua prijs valt het nog wel mee, maar wat we wel zien is dat, en dat zal uiteraard hier in Laren niet gebeuren, maar we zien wel dat heel veel zakken die we in de regio Gooi en Vecht gratis uitzetten ook buiten de regio Gooi en Vecht wel eens gevonden worden. Laat ik het op die manier zeggen, volgens mij begrijpt u dan wel wat ik bedoel. Dus die prijs die de regio Gooi en Vecht, en dat zijn wij toch eigenlijk allemaal met elkaar, die betalen wij dan wel echt zelf, dus dat probeer ik alleen mee te geven. Dat is de keuze die we dan maken. Ik vind het persoonlijk niet erg, maar het betekent wel iets voor het geld wat we aan de GAD moeten overmaken. Over de koppelkansen, ja, ik ben blij dat u daarover begint, want eigenlijk wat je ziet is dat er nu heel veel materiaal dat bij de GAD binnenkomt, ik noem als voorbeeld bijvoorbeeld het hout. Dat kunnen we nu, dat heeft dan iets met wetgeving te maken, dat wordt bij de GAD ingezameld, gebracht door inwoners, en vervolgens wordt dat opgehaald door een bedrijf en die, nou, verandert dat of c.q. maakt daar nieuw hout van. Althans die perst het bij elkaar en dan komen daar weer bepaalde type hout uit. Wat je ook zou kunnen doen is dat je zegt: nou, daar kan je weer kleine bedrijvigheid uitmaken. We hebben een voorbeeld gezien in Almere. We zijn met een aantal wethouders naar Almere geweest en daar hebben we ook gezien hoe een kleine ondernemer, eigenlijk een startende ondernemer, iemand die daar in de uitkering zat, maar die ontzettend goed was met zijn handen om dingen te maken. Die kreeg de beschikking over het resthout - klinkt wel mooi, het resthout - van de, zeg maar even, de GAD in Almere, en die maakte daar allemaal mooie tafels, stoelen, banken of wat dan ook van en die verkocht dat weer. En op die manier kon hij een start maken met zijn eigen bedrijf, had tijdelijk een ruimte ook ter beschikking gekregen op dezelfde locatie, en dat is een koppelkans. Er zijn nog veel meer ook als je in de openbare ruimte gaat kijken zou je bijvoorbeeld met het groen, zou je nog wel wat kansen hebben door bijvoorbeeld het inzetten van bermgras of dergelijke. Nou goed, ik zal omwille van de discussie niet te technisch worden, maar dat zijn koppelkansen die we zien. Uw punt over DIFTAR is denk ik heel duidelijk. Ik denk ook dat dat, laat ik het anders zeggen, dat was ook wel verwacht dat u daar geen voorstander van was en dat is helemaal prima. Over uw vraag over subsidies vind ik een hele lastige om daar nader invulling op te geven, want ik had het met name over de verbrandingsbelasting. En dat is geen subsidie, zeg maar, dat is het tegenovergestelde daarvan, dus ik weet niet of u daarop doelde of dat u het heeft over... Ja, wat de Rijksoverheid eigenlijk doet met de verbrandingsbelasting dat is gewoon per iedere - dat heet dan ton - het gaat over tonnage, maar noem het even kilo restafval die een inwoner aanbiedt, daar moet een bepaald percentage belasting over betaald worden. Dat gaat allemaal via de GAD. Hebben we allemaal geen weet van, maar zo werkt dat technisch. En op basis daarvan, ja, draait de overheid aan de knop om het restafval steeds duurder te maken. Althans de verwerking van het restafval. Dus zo moet u dat zien. Volgens mij waren dat uw ...

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Maar we hadden begrepen dat er ook ...

De voorzitter: Mevrouw Klingenberg, nog heel even. Ja.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Ja, we hadden begrepen dat er ook subsidie beschikbaar zou zijn.

Mevrouw ...: '...' (Buiten microfoon).

De voorzitter: De heer Boermans?

De heer Boermans: Ja, sorry. U bedoelt de vergoeding, inderdaad, vanuit de... De Nedvang vergoedingen. Dat zijn de vergoedingen van het plastic. De plasticindustrie die heeft een convenant gesloten met het rijk.

Volgens mij is het inmiddels een contract, maar ik weet niet of het nu een convenant of contract altijd is. En dat betekent dat zij, omdat de industrie die veroorzaakt eigenlijk de vervuiling op straat zou ik haast zeggen, met name plastic, de blikjes en dergelijke. Daar stellen ze een betaald bedrag voor beschikbaar via het rijk en dat gaat via Netfarmer zoals dat dan heet, wordt dat uitgekeerd aan in ieder geval de gemeente. Iedere gemeente krijgt hier gelden op basis van een bepaald percentage krijgen ze die gestort. Op die manier betaald de industrie, eigenlijk de verpakkingindustrie, moet ik erbij zeggen, die betaald, nou ja, voor het gedeeltelijk schoonhouden van de straten als de gemeente het daarvoor inzet.

De voorzitter: Dank u zeer. We zijn ... Mevrouw wilt u nog iets toevoegen? Mevrouw Van Gelder? Ja, eerst aan de zijkant en dan daar, ja.

Mevrouw Van Gelder: Nou het verschil tussen de bron- en de nascheiding subsidie is er ook nog de vergoeding. Ik denk dat u daar vooral naar vroeg. Er zit een verschil in. Op het moment dat we een bron gescheiden PMD naar aanleiding van één van de verwerkers zit daar een vergoeding op van € 240,270 per ton en bij nascheiding zit dat op € 9 ongeveer, per ton. En dat zit het verschil in. Dat ziet u ook terug in die KplusV onderzoeken. Het verschil wat dat dan op een gegeven moment oplevert, die 1,8 miljoen, wat het ons eigenlijk gaat kosten als we naar nascheiding gaan. Dat heeft allemaal te maken met die vergoeding.

De voorzitter: Oké. Dank u zeer. Het woord is aan Larens Behoud. De heer Loeff.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Ja, eigenlijk zijn de meeste vragen al gesteld. Ook wij kijken niet ... We zien dit voorstel eigenlijk als een positieve ontwikkeling waar we ook wel heil in zien dat je nu niet aan die knoppen gaat draaien maar over twee jaar mogelijk wel. De vraag is natuurlijk: hoe staan we dan tegenover duurzaamheid? En als we kijken naar het aanvangsmemo verhaal gaat het natuurlijk heel erg over de circulaire-economie en proberen om zoveel mogelijk afval te scheiden. Er wordt nu natuurlijk heel duidelijk een weging gemaakt tussen financiën en duurzaamheid. Ja, en vervolgens vraag ik me eigenlijk af hoe zit het nou met de technologie? Want ik las dat bijvoorbeeld de capaciteit vol zit als je uitgaat van nascheiding. Terwijl als je kijkt naar wat is echt efficiënt, dan zeg je: doe bronscheiding, dat levert heel veel geld op. Dat had ik gelezen. Doe nog een keer al het andere door de nascheiding. Dat levert misschien iets minder op, maar dan heb je wel 100% kans dat je het plastic eruit filtert. Ik ben heel benieuwd hoe u aankijkt tegen de ontwikkelingen in de industrie en of er echt capaciteit wordt bijgebouwd. Vind ik ook heel erg interessant om te zien dat er met name in Noord en West Nederland privaten en publieke partijen zijn. Nou, die publieke die staat in Amsterdam redelijk onder druk, geloof ik. Maar hoe zit het, bijvoorbeeld, in Brabant? Het is net alsof er daar geen afval wordt ingezameld of wordt dat over de grens gekieperd? Het was een heel interessant rapport en ik kan de visie ook volgen, maar het roept ook eigenlijk heel veel vragen op over hoe zit het nou echt met die plastic scheiding en hoe gaat dat dan? En als je dan kijkt naar, ja, wat wij horen van de inwoners dan is er vaak een soort frustratie en die frustratie gaat met name over de grootte van de pakken, de frequentie van het ophalen, al dan niet smerig zijn, inderdaad, het gedoe over de plasticzakken die al dan niet voor de inzameling worden gebruikt, want het is zo handig. Dus, ja, de communicatie, u schrijft het ook al, is een belangrijk ding. En ik ben ook wel benieuwd of er naast de inhoudelijke keuze ook nog een extra strategie wordt losgelaten op de communicatie, want ik merk met name in coronatijd dat de lontjes van de inwoners heel kort worden, zeker naar het GAD toe. Al dan niet terecht, maar dat is wel iets waar, denk ik, ook een parallelle strategie op zou moeten worden ontwikkeld als dit besluit wordt genomen, want ik verwacht dat na het nemen van het besluit met de andere discussies gevolgd dat de verwarring misschien nog wel blijft. En hoe neem je dat nou weg? Dus dat zijn eigenlijk de twee vragen die ik u zou willen stellen.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de heer Boermans.

De heer Boermans: Ja, dank u wel. Ja, u vraagt mij hoe het nu precies zit met de technologie en dergelijke? Nou ja, daar zou ik graag allerlei lessen of een toelichting willen geven. Maar ik denk dat het iets te ver reikt voor deze vergadering om daar nou helemaal op in te gaan. Dat probeerde ik in mijn inleiding ook aan te geven wat je echt heel erg, met name bij de PMD ziet is dat die technologie ontzettend snel gaat, maar overigens wel beide kanten op. En die is wel van belang om een zuivere, ik zou zeggen een bron zuivere, afweging te kunnen maken. U vraagt naar hoe het nou eigenlijk een Brabant zit? Nou, los van in Brabant zijn ook gewoon plekken waar mensen hun afval kwijt kunnen. Brabant is ook de plek waar met name, ik dacht Brabant en Limburg, waar de DIFTAR, ik zou haast zeggen: zijn oorsprong vindt. Ik dacht dat de gemeente Reusel ... Nee, nou ik ben even de naam kwijt, maar er is één gemeente in Nederland. Daar hebben ze overigens wel een kleine gemeente, maar ik denk vergelijkbaar met de gemeente Laren qua inwoneraantal. Uiteraard is Laar een veel groter, dat begrijp ik ook. Maar dat is een gemeente waar ze per jaar per inwoner 30 kg restafval inzamelen. Sorry? Horst aan de Maas, ja. Sorry. Limburg toch, of ...? Brabant. Nou, zie je, toch in de buurt. En wat je daar ziet, als je die 30 kilogram afzet per jaar tegenover, wat is het, de 180, 200 die wij in de regio Gooi en Vecht hebben, gemiddeld per inwoner, dan is er nog een wereld te winnen, wat uiteindelijk gaat het wel om de duurzaamheidskant die daarbij zit. Maar zij vragen wel heel veel van de inwoners. Ik geloof dat de inwoners die kunnen vier keer per week allerlei kleurenbakjes aan de straat zetten voor allerlei grondstoffen die op die manier worden ingezameld. Daar gaat geen vrachtwagen van de GAD of de lokale GAD door de straat, maar ze halen het daar met de fiets en op andere wijze op. Ja, heel duurzaam, maar je moet je ook afvragen of dat passend is bij de regio Gooi en Vecht. Om daar kort op te zijn, denk ik, dat dat nog niet helemaal passend is op dit moment. Ik was heel blij met uw laatste opmerking over... Het klinkt heel raar dat ik daar blij mee was wat uw opmerking over de medewerkers. Uw hart onder de riem wat u ook steeds voor de medewerkers van de GAD, want dat ben ik volledig met u eens. Ik denk dat heel veel mensen onderschatten hoe onze mannen en vrouwen op de vrachtwagens worden aangesproken. Zeker sinds corona. Dat gaat er echt hard aan toe, dus ik was blij met uw opmerking daarover. Ja, daar wordt over nagedacht, maar helaas is dat niet alleen bij de GAD zo dat inwoners, nou ja, mensen die gewoon voor de publieke diensten werken, en of dat nou de GAD is, maar ook bijvoorbeeld de ziekenhuizen, om een andere Dwarsstraat te noemen, ja, dat gaat hard. Daar kan je met communicatie niet alles op doen. Ik denk dat het aan ons allen is om daarop in te grijpen in een rustige wijze, zeg ik daar wel bij, maar om aan te geven dat we dat gewoon niet accepteren. Dus dank met uw opmerking daarvoor.

De voorzitter: Het woord is aan D66, de heer Grunwald.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel, voorzitter. Op dit punt in de discussie aanbeland wil ik toch even beginnen met de nadruk te leggen op de doelen die we eigenlijk onszelf gesteld hebben, en dat is dus een circulerende economie in 2050. En ons lijkt dat ongelooflijk belangrijk, omdat we, ja, zo langzamerhand een beetje gaan stikken in onze eigen afval dan wel niet in de CO2 die geproduceerd wordt en andere giftige gassen als het gaat verbranden. En bovendien is het ook steeds minder acceptabel dat we onze troep naar andere landen transporteren waar de mensen daaraan last van hebben of zelfs ziek van worden. Dus dat doel dient allemaal een veel hoger doel en we moeten dat toch langzamerhand aan naartoe werken, en dan hebben we nu hier de discussie over de ene bak meer of minder, de ene zak meer of minder. Dat is natuurlijk heel goed, maar we moeten wel dit in de peilingen houden, en we moeten dus de keuzes maken die passen bij het einddoel dat we ons gesteld hebben. En in dit licht gezien vinden wij dus het ontwikkelingsperspectief wat gekozen is dus zeer toepasselijk, want de ontwikkelingen gaan snel, maar we weten nog niet alles. Dus we moeten onszelf in de gelegenheid stellen om er successievelijk op in te spelen en dan de keuzes te maken die het beste passen bij ons einddoel uiteindelijk. Ja, een keuze naar bronscheiding of nascheiding? Volgens mij is dat een beetje een glijdende schaal. Het is niet het ene of het andere. Ik denk als je goed voorscheidt en dat dus op voor de

inwoner acceptabele manier doet dan heb je bij de nascheiding dus minder problemen. Dus daar kan je wel een beetje mee spelen. Dus het is wat ons betreft geen zwart-wit verhaal, in die zin. Daarnaast is dan nog de vraag gesteld of we met een DIFTAR moeten beginnen? Nou ja, dat is een mogelijkheid. En daar wordt het dus gepraktiseerd, en soms werkt het zelfs goed, soms werkt het minder, dus daar is discussie over. Wat wel heel erg belangrijk is in onze opinie, wat je ook doet je zult het zo doen dat je dus de medewerking van de burger hebt, in die zin. En zomaar voor een DIFTAR kiezen kan je dus voor grote problemen stellen, in die zin, dat je dus een enorm handhavingsapparaat moet opzetten om daarvoor te zorgen dat het plastic ook echt in die oranje bak gaat en niet, weet ik wat, ergens elders in onze mooie '...' gedumpt wordt en dit soort dingen. Dat zijn echt serieuze vraagstukken, en ik zou dan ook voorstellen om daar ook nog eens een paragraaf aan dit stuk toe te voegen: hoe zien we dat, waar houdt het dan op met medewerking aan de burgersvraag? Waar haakt de burger af, en wat doen we dan? En dat is een beetje op het psychosociale vlak iets of zo waar we ook een beetje over moeten nadenken, want de burger moet natuurlijk wel meedoen. En die moet dat behalve zien wat je door communicatie kunt bereiken, hij moet het ook doen, uiteindelijk. Dat vinden wij dus heel belangrijk. Ja, en die PMD zakken, nou ja, ik vind het een leuke discussie, want ze zijn gratis, dus ik gebruik ze om ander afval in te doen. Ja? Dus daar gaan dus mijn oude kleren in. Die doe ik dan wel in een kledingbak, dan gaat mijn restafval in. Dat gaat dan in een grijze bak, dus ik doe dat eigenlijk voor schijn, maar wel met behulp van PMD-zakken. Maar mijn buurvrouw die zegt: ja, maar mijn tuin is zo klein, want ik hou van mijn planten en ik wil niet indikken op mijn planten, dus ik wil helemaal geen oranjebakken. Dus die gebruikt die dingen zoals ze bedoeld zijn. Dus het doet haar plastic afval erin en brengt het keurig naar plein 45 en doet het daar in een ondergrondse container. Dus, ik denk, het is goed om erover na te denken om die dingen niet zomaar voor iedereen weer ter beschikking te stellen, want dan worden ze oneigenlijk gebruikt, maar op een manier ter beschikking te stellen die dus de mensen die daar echt behoefte aan hebben dat die mensen daar niet voor te overlasten of problemen gesteld wordt.

De voorzitter: Oké.

De heer Grunwald: Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Boermans. Tenslotte.

De heer Boermans: Ja, mijnheer Grunwald. Dank u voor uw opmerking. Helemaal eens. De visie sluit inderdaad of heeft met name het perspectief van de doelen die 2050 voor ogen hebben. En dat is een pad die we met z'n allen op moeten. Maar wel verstandig en niet allemaal binnen een week, zeg maar. Maar het sluit daar zeker bij aan. Dat is dus de reden waarom we dus van het VANG-beleid veel meer naar de duurzaamheidsladder toe willen en dat je echt gaat kijken met welke grondstoffen kan je nu veel meer bereiken op duurzaamheidsniveau en sommige moet je misschien zeggen: nou, laat die maar even zitten. Wat ik wel mooi vond, wat u aangeeft is de discussie over bronscheiding en nascheiding, nogmaals. Impliciet stelde u eigenlijk een beetje de vraag: kan het ook beiden? Technisch kan dat. Je kan ook een contract aangaan waarbij je een stuk alleen maar via bronscheiding doet, een stuk alleen maar via nascheiding, een stuk beiden. Dat kan, maar dat vraagt dus ook om openbreking, althans dan wel openbreken van contracten, dan wel het afsluiten van een nieuw contract en dat kan allemaal. Dat is ook een van de redenen waarom het zeggen: doe dat nou niet nu meteen, maar doe dat straks. Als we ook weten wat, met name, de verbrandingsbelasting onder andere gaat betekenen. En uw laatste of ook uw laatste opmerking, mag ik hem zo samenvatten, was: doe het ook samen met de inwoners, he? Verliezen we onze inwoners niet uit het oog? Nou, in mijn optiek of misschien moet ik zeggen onze optiek is dat eigenlijk precies wat voor ogen hebben gehad met deze visie en je kan hem inderdaad niet heel vooruitstrevend vinden. Hij is niet ontzettend alleen maar op de duurzaamheidsladder

gericht, hij is niet alleen maar gericht op het economisch bewind. Wat we met name hebben gedaan is van de inwoners centraal gezet en gezegd: onze inwoners die zijn de afgelopen vijf jaar per gemeentes, een beetje verschillend wanneer het VANG-beleid precies is ingezet, maar gemiddeld genomen zo'n jaar of vijf nu dat ze met name de PMD-kliks natuurlijk een heel mooi voorbeeld daarvan, maar met de verschillende vangdoelstellingen geconfronteerd, dus laten we die lijn in ieder geval nu nog even doorzetten, zodat het ook echt z'n vruchten af kan werpen. Sterker nog, in sommige gemeentes zijn de PMD-bakken pas vorig jaar uitgerold. Laten we dan in '22 de definitieve keuze maken. Volgens mij heb ik dat nadrukkelijk toegelicht hoe dat zit. Misschien toch, voorzitter als het mag, ik weet niet of dat gebruikelijk is, maar corrigeert u me maar als dat niet de bedoeling is. Ik zal uw commissie eigenlijk erg willen meegeven: geef uw wethouder straks in de gemeenteraad ook echt mee de boodschap uit Laren is, en dan is het aan uw raad om dat te doen. Uiteraard hebben wij al... Sorry? O. Want ik denk dat dat belangrijk is. Dit is de Startmemo en op basis van die Startmemo gaan wij straks verder om tot een definitief voorstel te komen. Maar ik hoop ook dat als u die keuze over bron- en nascheiding die u wellicht wilt meegeven. Als u daarin een andere keuze in wilt maken dat is uiteraard uw goed recht. Maar zorg dan ook dat u heel goed kijkt naar de financiële effecten op de kortere termijn, omdat die er nadrukkelijk zijn en ik denk dat dat voor onze inwoners, met name in deze tijden waarin... Ik heb de begroting van de gemeente Laren nog niet gezien, maar dat ligt aan mij, want hij is er wel. Maar als ik dat zo om me heen hoor dan hebben alle gemeentes behoorlijke uitdagingen de komende maanden te nemen in het begrotingsjaar, en dan is een verhoging van afvalstoffen, heffingen en dergelijke iets wat we, volgens mij, niet moeten wensen of zoveel mogelijk moeten beperken, maar dan zeg ik er wel bij: de discussie over de PMD-zakken die is heel duidelijk overgekomen. Dank u.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Daar had u niet op gerekend, hé, mijnheer Boermans? Nee? Ik heb slecht nieuws. Ik mag ook nog wat zeggen. De woorden van mijnheer Grunwald die waren mij een beetje uit het hart gegrepen. Het is eigenlijk ook een mooi bruggetje naar mijn vraag. Want als ik nadenk over de circulaire economie dan wordt er hier nu net gedaan alsof wij een schakel zijn in de circulaire economie, en waarbij dus de afval min of meer moeten gaan verwerken, maar feitelijk begint natuurlijk die hele circulariteit bij de producent. Bij de producent van allerlei stoffen en hulpmiddelen, en alle doffe ellende die wij daarna verwerken of miswerken of wat we daar ook mee doen. En ik zal u niet vragen wat uw aandeel is in de discussie met de producenten en dergelijke, maar mijn vraag is heel simpel. Vanuit de landelijke overheid en vanuit verschillende gewesten die met die afval bezig zijn. Wat is de discussie en hoe is de stand van zaken met de discussie met producenten? Want er zijn allerlei convenanten als het gaat over plastic, en het gebruik van dubbele verpakking en dergelijke. Want wij kunnen natuurlijk wel proberen een beetje te hozen wat er nog te hozen valt, maar de afval begint natuurlijk bij de producent, en dat zegt mijn eerste vraag: kunt u mij iets vertellen over de gang van zaken met betrekking tot de producent van het afval? Want ik zie mijnheer Renewi en, Gansewinkel voorheen, die zegt: afval bestaat niet. Nou, als dat zo was dan zaten wij hier niet, en hadden wij ook deze discussie niet. Dus dat is mijn eerste vraag. U zegt we gaan uitstellen tot 2020. Dat heb ik tenminste gelezen ...

De voorzitter: '21. '22.

De heer Vos: Nog erger. Mijnheer Stam, het is nog erger dan ik dacht. Kunt u mij ongeveer schetsen wat dan de nadelige effecten zijn van het uitstel? Want we gaan dus naar een Suboptimalisatie toe, als ik het goed begrijp, en een Suboptimalisatie wil zeggen dat daar negatieve bijeffecten zijn. Kunt u mij daar iets verstandigs over melden? Het is door een paar mensen hier ook al eerder genoemd met betrekking tot communicatie. Nou, ik vind het GAD een buitengewoon plezierige organisatie. Ik heb daar weinig aanmerkingen op, maar

afgelopen zomer is er ook niet optimaal gecommuniceerd, volgens mij. En bovendien er doen nog wat Urban Legends de ronde. Wij gaan scheiden en dan doen we het allemaal in aparte pakjes, en daarna dan flikkert de conciërge, dan flikkeren ze alles weer bij mekaar. Dus wat zou ik me druk maken? En misschien dat u de vraag kunt stellen. U kunt heel snel praten, maar misschien dat u ook iets kunnen vertellen daarover. Hoe gaat u voorzien in de bestrijding van die Urban Legends? Want die zijn natuurlijk heel erg nadelig voor de motivatie van mensen om er wat mee te gaan doen. Zo'n verhaal van Horst dat is me uit het hart gegrepen. Hoe is dat mogelijk, dus, dat je mensen zo kan motiveren dat ze tot zo'n minimum hun afval terug weten te brengen? Dat vind ik razend knap, want daar zullen waarschijnlijk niet heel veel geldmiddelen mee gemoeid zijn, maar wel hele intrinsieke motivatie van de mensen in Horst. En het zijn ze zeer te prijzen. Waar zit dat dan met ons? Ik heb u heel veel horen zeggen. Het zijn economische belangen, en we doen onszelf tekort, en we hebben contracten die opengebrouwen moeten worden en als ze dat niet doen dan komen we voor allerlei financiële verhalen. Het rikt mij allemaal een beetje. U wentelt wel lekker de boel af op het milieu, of op anderen of als wij maar niet de rekening hoeven te betalen. Heb ik dat goed begrepen of heeft u de economische belangen misschien wat mee moeten benadrukken omdat u bang bent dat wij heel erg voor het milieu hier gaan kiezen aan deze tafel? Want mijnheer Faas die wil heel graag dat we schoon gaan worden en dergelijke, dus misschien kan ik zijn zorgen wegnemen in die zaken. Tenslotte, mijn laatste vraag. Ik had u beloofd dat ik het kort zou houden. U zegt: de bronscheiding, als we daar gaan scheiden dan is het zuiverder. Nou, dat kan ik me iets bij voorstellen. Maar als dat zo is dan heeft dat toch onmiddellijk uw voorkeur?

De voorzitter: Oké.

De heer Vos: Dat was mijn laatste vraag.

De voorzitter: Dat was de laatste vraag. De heer Boermans is aan het woord.

De heer Boermans: Ja, op uw laatste vraag zou ik heel graag 'ja' willen zeggen. Alleen u gaf eigenlijk al als uw vraagstellingen al op, als iedereen dat op die wijze zou doen. En het feit is dat dat natuurlijk niet het geval is. Als je naar of je nou naar het restafval kijkt of naar het PMD kijkt, dat is nog natuurlijk een behoorlijke stuk vervuiling in. Als je naar de PMD kijkt, toch om de techniek iets toe te lichten, als je naar de PMD-fractie kijkt, dus dat zijn de kilo's PMD die we allemaal inzamelen, dan zit daar, uit mijn hoofd gezegd, zo'n 30, 40%, 30% dacht ik ... 28%, nog vervuilingsgraad in. Dus dat betekent dat, nou ja, u kunt zelf rekenen, dat een behoorlijk percentage daarvan niet zuiver schoon is. Dus als je dat afzet tegenover de hele regio, ja, dan moet je ook naar de financiële kant kijken: wat is dan het rendement ervan om dat op die wijze in te gaan zamelen? Maar wat we hier doen, want misschien heb ik ... En dat heb ik overigens niet overlegd met de wethouder of met wie dan ook, ik heb u gewoon aangegeven, volgens mij, heel zuiver de vragen beantwoord en daar zijn inderdaad van een aantal vragen gesteld: kunnen we van dat contract af of kunnen we iets anders doen? Ik zeg: ja dat kan, maar dat heeft financiële consequenties. Dus daarmee is misschien die lading wel zo gezet, maar de belangrijkste reden wat we al zeggen is: we willen het VANG-beleid iets bijdraaien via dit Startmemo of deze visie zoals we hem hier in de start voorleggen. Waar we namelijk naartoe willen is dat we naar die ladder van duurzaamheid. Dat we die veel effectiever gaan inzetten. En dan om op die PMD-discussie aan te sluiten: op het moment dat je nu ziet van daar zit nog 28% vervuiling in, kan je dat op een bepaalde wijze naar beneden brengen. Nou, dat ze hartstikke mooi zijn, want het is met name vanuit de duurzaamheidsoptiek is dat heel positief. U vroeg ook over de producent of u stelde: ook de producent is verantwoordelijk. Ja, zeker. Uiteindelijk is de producent verantwoordelijk en zijn wij allen als consumenten in ieder geval verantwoordelijk voor het kopen van de producten die op bepaalde wijze ingepakt en dergelijke. Dat hoeft ik u volgens mij niet zo verder uit te leggen. Alleen als gemeente zijn wij verantwoordelijk gesteld door het rijk. We zijn gewoon

letterlijk aangewezen als de instantie die het restafval, c.q. de afvalstromen, moeten inzamelen bij huishoudens. Dat is gewoon de taak die wij hebben opgelegd vanuit het rijk.

De heer Vos: Mag ik daarop reageren voorzitter?

De voorzitter: Nog heel even één vraag, mijnheer Vos.

De heer Vos: Ja, uw antwoord is helder. Maar mijn vraag was om iets anders bedoeld. Wat ik begrijp dat u ergens in de cirkels zit, maar ik vroeg u ook vanuit het GAD of vanuit een andere organisaties landelijk: wat is de druk of wat is de intentie die uitgeoefend wordt naar producenten met betrekking tot convenanten en dergelijke om de oorsprong van het afval in te dammen? Dat was mijn vraag.

De heer Boermans: Ja, ik wilde ook eigenlijk toegeven. Het pakt mij ook haast als circulaire cirkel, als eerste stap. De Rijksoverheid heeft vervolgens, ik gaf het net ook al een beetje aan op mevrouw Klingenberg's reactie, dat er afspraken zijn gemaakt met de verpakkingindustrie in dit geval, dus niet met de gehele industrie, maar alleen met de verpakkingindustrie om ten eerste te zorgen dat die verpakkingindustrie veel minder gaat verpakken. Daar komt bijvoorbeeld ... Er zijn een aantal producenten die hebben gewoon 10 jaar nodig om hun bedrijfscyclus aan te passen, om hun eigen bedrijfssituatie ook nog rendabel te houden voordat ze nieuwe machines gaan kopen en dergelijke. Dus het rijk kijkt op die manier naar hoe een bepaalde producent producten maakt. Maar die zegt wel: oké, je krijgt 10 jaar, 15 jaar de tijd om een aanpassing te gaan doen, maar in die 15 jaar die je de tijd hebt, of 10 jaar die je de tijd krijgt, moet je wel een stukje bijdrage in financiële zin aan de gemeentes om te zorgen dat die gemeentes dan de overlast c.q. de afval die u produceert om dat weer op te halen, c.q. op een zuivere wijze weer terug in de markt te gaan zetten. Dus op die manier is dat echt een Rijksdiscussie. Dat geldt natuurlijk voor veel meer producenten dan alleen maar de verpakkingindustrie, maar deze haal ik er dan nu even uit. Even kijken, ik weet niet of ik zo al uw vragen heb beantwoord. Volgens mij was er nog een vraag, maar ik weet niet of ik die met mijn vorige punt al heb genomen over de...

De heer Vos: Wil ik ze even herhalen? Is dat handig?

De heer Boermans: Ja, ik ...

De voorzitter: Ik had de ...

De heer Boermans: Ik had alleen nog de vraag gesteld over de nadelige effecten van uitstel. Ik heb dat volgens mij ook net geprobeerd uit te leggen dat op het moment dat je nu een besluit neemt, dan kan dat. Dat is aan de raden om dat advies te geven aan hun portefeuillehouder, maar we weten gewoon dat het rijksbeleid, we lopen eigenlijk in de regio voorop met dit Startmemo. En de richting die deze visie op gaat, met name vanuit de circulaire economie, omdat het rijksbeleid ook volgende stappen aan het nemen is. Die zijn nog niet afgerond, dus ik denk dat dat juist alleen maar goed is dat je als regio zegt: nou, we willen ook nog even in de gaten houden waar het rijk straks definitief mee komt. En dat is ook een beetje de richting die we proberen neer te zetten.

De voorzitter: Mag ik, dames en heren ...

De heer Vos: Dat was niet mijn vraag.

De voorzitter: Nee, ik denk dat we nu in eerste instantie voldoende hebben besproken. Het gaat nog naar de raad en dan kunt u natuurlijk opnieuw vragen ...

De heer Vos: Nou, daar heb ik echt problemen mee, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Vos, u krijgt nog een keer de gelegenheid en dan sluiten we deze discussie. Het woord is aan de heer Vos.

De heer Vos: Ja, dit vind ik echt een uitermate merkwaardige gang van zaken. Dat ...

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Vos.

De heer Vos: Vanwege de klok dat ik als laatste niet mijn vraag zou mogen stellen. Ik heb daar echt heel zware problemen mee.

De voorzitter: Mijnheer Vos, u had in eerste ronde de gelegenheid gekregen om vragen te stellen ...

De heer Vos: Er komt een tweede ronde ...

De voorzitter: U hebt toen ...

De heer Vos: Ondertussen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Vos, gaat u door. Stelt u uw vraag.

De heer Vos: Nee, als de tweede ronde komt ...

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Vos. Het woord is aan u.

De heer Vos: Mijn vraag was, mijnheer Boermans, heel simpel: het uitstel, als we daartoe besluiten, want dat is een van de onderdelen van het voorstel zoals het er ligt. Wat zijn de negatieve bijeffecten van dat uitstel? Wat zou er gebeuren als we hier en nu uw plannen zouden uitvoeren? En als we wachten tot 2022, als ik mijnheer Stam goed citeer, wat zijn de effecten en de nadelige bijeffecten? Mijn vraag was daarna bovendien: wat gaat gebeuren met de communicatie met betrekking tot de Urban Legends? Het verhaal wat ik vertelde over het idee dat afval er na het scheiden gewoon weer bij elkaar geflikkerd wordt, en dat waren de laatste twee vragen die ik nog wilde stellen, mijnheer de voorz...

De voorzitter: Het woord is aan de heer Boermans.

De heer Boermans: Ja, over die negatieve effecten. Volgens mij heb ik dat net al geprobeerd duidelijk te maken. U kunt nu een besluit nemen om te zeggen: wij willen bij direct stoppen met bronscheiding en we willen alleen maar de nascheiding. Er is een hele financiële bijeenkomst geweest, met name financieel, omdat dat gewoon contracten zijn waarin de specialisten daarop, dat ben ik ook niet, toelichting hebben gegeven wat de effecten zijn. U noemt de negatieve effecten, je kan het ook als positieve effecten zien overigens, maar er zijn financiële effecten op het moment dat je nu een besluit neemt om een wijziging in het systeem aan te brengen. Die zijn er en die zijn in beeld gebracht voor alle raden om dat te doen. Zijn die allemaal negatief? Nee, die zijn niet allemaal negatief. Er zijn ook positieve kanten aan, want dat betekent dat je ook op een andere wijze gaat inzamelen en dat vinden sommige mensen prettiger, want dat betekent bijvoorbeeld dat je

niet meer aan bronscheiding gaat doen en dat je alles in het restafval gaat gooien en op die manier gaat nascheiden. Dat zou een bak betekenen, en dat is heel positief voor sommige mensen. Ik zeg niet dat ik dat vind, ik zeg dat sommige mensen dat vinden. Je kan er op twee manieren naar kijken. Dus die effecten van het uitstel die kan je natuurlijk nu nog niet eens precies in beeld brengen, juist omdat het rijksbeleid aan het wijzigen is. Want als het rijk straks besluit om een veel hogere verbrandingsbelasting te gaan opzetten dan heb je een ander effect dan wanneer je dat nu krijgt. Ten slotte, wat betreft uw laatste vragen. Ik vind dat een hele ingewikkelde om vanuit een regiopositie te beantwoorden wat wij doen vanuit de communicatie, niet alleen vanuit het GAD en vanuit de gemeentes heel veel. Ik geloof dat bijna alle gemeentes voorlichting op scholen geven. De meeste scholen doen ook al aan afvalscheiding binnen de school. Die hebben een speciale ontheffing voor gekregen, want u begrijpt dat is geen huishouden, maar desalniettemin mag dat. Per ontheffing mag dat, dus we proberen aan alle kanten de mensen mee te nemen in het belang van afvalscheiding, c.q. het in de juiste bak gooien. Maar net als op andere dingen in de maatschappij ga ik u niet vertellen dat het mogelijk is om iedereen mee te krijgen in welk beleid dan ook. Dat lukt helaas nooit altijd. Maar als je nu ziet dat al 78% van de PMD van een zuivere kwaliteit is, dan zeg ik: dan hebben we in een paar jaar tijd best wel veel bereikt met elkaar. Dus het is ook net even hoe je de spiegel voorhoudt. Ik denk dat, maar goed dat zou raar zijn als ik dat niet zou zeggen, dat we hiermee een voorstel doen wat eigenlijk heel erg tegemoetkomt aan de geluiden uit de raden de afgelopen jaren. We willen als raad veel meer aan het stuur zitten. Nou, daar heeft uw wethouder zich hard voor gemaakt en ingespannen in de regio om ook hier deze discussie te kunnen voeren en de geluiden van de raden straks in het regiobestuur op de tafel te hebben. En op basis daarvan zullen we het met een definitief voorstel gaan komen om uiteindelijk in de zomer volgend jaar tot een, naar ik verwacht, definitief besluit te komen, dus dat ...

De voorzitter: Dank u zeer. Mag ik deze punt afsluiten met twee opmerkingen. De eerste is deze: we hebben een primeur beleefd vanavond. Nadat we in de regio podiums hier ook over gesproken hebben, hebben we vanavond de gelegenheid gehad om met de competente en verantwoordelijke portefeuillehouder namens de regio hier op dit niveau op de commissie over deze startnotitie te kunnen praten. Dit zal nog in de raad herhaald worden. Vervolgens krijgen we de eer om volgend voorjaar, begrijp ik, de conceptvisie te krijgen. De conceptvisie wordt opnieuw voorgelegd aan de commissie en aan de raden. En in het licht van die zienswijze is het vervolgens naar het algemeen bestuur om een definitief besluit te nemen. Ik denk dat dit in ieder geval al een duidelijke verbetering is als het gaat over een meer transparant en mogelijk efficiënt, democratisch bestuur op regionaal niveau. En in die zin zijn we uitermate erkentelijk dat u vanavond tijd hebt kunnen vrijmaken samen met u mevrouw, en mijn excuses dat ik u niet eerder met naam heb genoemd. Bijzonder erkentelijk dat u vanavond hiervoor tijd hebt kunnen vrijmaken, en zijn we uiteraard ook het college zeer erkentelijk dat ze dit mogelijk heeft gemaakt. Met andere woorden: dank voor uw uitstekende antwoorden, uitermate informatief, en ik ben benieuwd wat de raadsvergadering ter zake gaat opleveren. Dank u zeer. Ik schors even met de vergadering om de geachte gasten de gelegenheid te geven de zaal te verlaten.

Schorsing

De voorzitter: Ik denk dat ik de vergadering kan heropenen. Overigens nog even toe te voegen dat wat ik de indruk heb dat het laatste punt behandeld hebben als hamerstuk kan worden geagendeerd voor de aanstaande raad. Kunt u daarmee instemmen? De heer Faas.

De heer Faas: Ik wil in de raad nog wel een enkele opmerking daaraan wagen.

De voorzitter: Oké. Dat ...

De heer Faas: Maar we hoeven daar niet uitgebreid over te discussiëren.

De voorzitter: Oké, maar het wordt geen hamerstuk. U hebt toch behoefte aan behandeling? Oké, dank u zeer.

6.2 Intrekken inrichtingsschets Brink

De voorzitter: Dan zijn we nu bij het punt aangekomen wat eerder geagendeerd werd als 6.1. Dat is nu 6.2. En voor eer we toe zijn aan de behandeling, hebben we de eer om eerst het woord te geven aan de heer Van Wijngaarden. Inwoner van Laren die 5 minuten de gelegenheid krijgt om zijn zienswijze te geven met betrekking tot dit onderwerp. Gaat u zitten, mijnheer Van Wijngaarden. U moet die knop indrukken. '...' (buiten microfoon). Ja, gaat uw gang.

De heer Van Wijngaarden: Voorzitter, leden van de commissie en eventuele andere aanwezigen. Mijn naam is Johan Van Wijngaarden. Mijn leeftijd is 80 jaar en gedurende deze jaren altijd inwoner van Laren geweest. Een Zeveneinder om precies te zijn. Mijn politieke voorkeur naar het dagelijks en algemeen bestuur van het dorp gaat uit naar Liberaal Laren. Ik wil even duidelijk maken dat ik geen lid meer ben van de steunfractievergadering, want anders mag je niet inspreken. Ik wil dat even heel duidelijk maken. Het is me door de griffier duidelijk gemaakt, maar ik wilde het even heel duidelijk maken. Alvorens in te gaan op het agendapunt moet mij van het hart dat ik de laatste jaren nog nooit zoveel publieke onrust in ons dorp heb meegemaakt. Denk aan voormalig garage Keuker, Maggy Lekeux, Talpa, Hotel Rosa Spier en dan nu onze Brink. Onlangs, tijdens de extra raadsvergadering van 9 september over onze Brink, zei een wethouder dat er in het verleden nooit protesten waren tegen het kappen van bomen op de Brink. Dat is onjuist. Samen met een inwonster van Laren - om privacy redenen geef ik geen naam - heb ik dit aangekaart bij onze voormalige burgemeester. Hij vertelde ons dit op te nemen met het kerkbestuur van Sint-Jan. Maar door de leegloop in de kerk en eventuele hoge kosten voor de kerk voor herplant zijn we daar niet op doorgegaan. Wat mij wel verbaast is de gigantische verstening van de Brink voor de basiliek en De Warrekam, tegenwoordig heet dat het Brinkhuis. In mijn jongere jaren, toen ik van huis uit mee moest lopen met de processie, iconisch, met nu de 24^e juni, stonden wij voor de basiliek onder de bomen en op het zand. Tijdens de bouw van het nieuwe Rosa Spierhuis is onder andere ook de Lange Wijnen aangepakt in verband met de afvoer van vuil en schoon water. Gescheiden rioleringen, prima. Doordat ik al jaren met een bewoner van de Stichtste Hof optrek ging ik met hem in de rolstoel kijken hoe men dit ging aanpakken. De leiding voor schoon water werd op diverse plaatsen onderbroken door een grote betonnen bak die voorzien werd van een grote, diepe plastic pijp waardoor het water diep in de grond kon worden opgenomen. Tijdens de bouw van het complex Hamdorff is in verband met de aanleg van de grote parkeerkelder onderzoek gedaan naar ondergrondse waterstromen om de bomen op de Brink tegen droogte te beschermen. Wat mij uit deze onderzoeken vooral is bijgebleven is dat bij een zware regen-, of onweersbui het water een half uur later terug was te vinden in de Eemnesserpolder. Voorzitter, leden van de commissie, kijk nog eens opnieuw naar deze ondergrondse waterstromen en kijk of door diepe infiltratiebuizen de wateroverlast kan worden bestreden en laat de Brink de Brink. Goed, degelijk onderhoud is altijd nodig. Dat doe je ook met je eigen tuin ook al ben je, net als ik, geen groenoloog. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u zeer, mijnheer Van Wijngaarden. Zijn er vanaf de commissie opmerkingen, vragen aan de heer Van Wijngaarden? Dat is niet het geval. U hebt straks op het einde van de discussie nog de gelegenheid om nog 2 minuten ... Je moet het even uitzetten, ja. Als u dat ... Dank u zeer. En dan komen we dan nog even op terug. Dank u zeer. Dan is nu het woord, denk ik, aan de wethouder om het voorstel van het college nader toe te lichten met betrekking tot het intrekken van de inrichtingsschets Brink. Het woord is aan de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Dit college heeft een voorstel gedaan, een beslisvoorstel aan de raad, bestaande uit vijf punten. En ik zal proberen daar heel in het kort, maar als het niet zo kort is dan zult u mij tot de orde roepen, neem ik aan, en daar even op in te gaan. In de eerste plaats hebben we aan het collegevoorstel als punt 1 gezegd: wij geven graag uitvoering aan de motie die door de raad is aangenomen op 9 september 2020, waarin we met een behoorlijke meerderheid in de raad gezegd is, om het nou even wat volks te zeggen: laat de Brink even met rust en voer het besluit wat de raad heeft genomen niet uit. Nou, dat is het eerste punt van ons voorstel. Ik neem niet aan, maar ik hoor graag uw opvattingen over, dat dat op grote weerstand zal stuiten van de commissie en van de raad. Het tweede punt wat we aan de orde hebben gesteld is het budget wat ter beschikking was gesteld om de Brink op te knappen om dat terug te storten in de algemene reserve, waarbij we, uiteraard, de voorstellen, de al gemaakte kosten daarvan in aftrek te nemen, en de nog niet gebudgetteerde kosten - komen we zo dadelijk even op terug - als het gaat om extra onderhoud en eventueel de verbetering van de bodemgesteldheid. Als we weten wat dat gaat kosten daar ook van in mindering te brengen. Daar hoor ik graag uw opvatting over. In de derde plaats is gezegd, en dat is ook de reden dat mijnheer Calis hier vanavond aanwezig is, misschien ook om andere redenen, maar in de eerste plaats hebben we gezegd: laten we het vraagstuk over de wateroverlast op en rond de Brink, want dat heeft natuurlijk wel wateroverlast problemen, betrek dat bij de nog door de raad te voeren discussie over het Masterplan Laren Regenklar, en de vierde en de vijfde plaats hebben we iets gevonden over het regulier onderhoud en de aanduiding dat we wat willen doen aan de bodemverbetering. Ik wil met name op die punten 4 en 5 nog even met uw goedkeuring ingaan. Het is natuurlijk de taak van het college, en voor mij in het bijzonder, om te zorgen dat bomen in het openbaar gebied regelmatig worden onderzocht op veiligheid en hun toekomstverwachtingen. En dat gebeurt elk jaar in vier kwarten. Dus dat betekent dat wij, sinds ik dat in ieder geval heb meegemaakt, pakken we elk jaar een kwart van het dorp en geven we een bomenexpert, of een bomen expert bureau de opdracht om na te gaan hoe het met de situatie van die bomen is gesteld, en vervolgens aan de hand van de resultaten van dat onderzoek wordt er een snoeiprogramma en eventueel een kapprogramma uitgevoerd. En in mei 2020 is de meest recente daarvan uitgevoerd door een bedrijf Quercus. Dat kunt u ook nakijken, dat is een gerenommeerd expert op allerlei bomengebied, en die heeft daar in opdracht van ons een Visual Tree Assessment uitgevoerd. En een Visual Tree Assessment is een verplichting, zorgplicht die de gemeente nou eenmaal heeft, die voortvloeit uit de taak om vanuit de wettelijke aansprakelijkheid van de gemeente, om te zorgen dat niet de bewoners in algemene zin, brede zin last zouden kunnen hebben van het feit dat wij de bomen niet op een behoorlijke manier de veiligheid gewaarborgd hebben en bomen niet goed hebben onderhouden. Die werkzaamheden die door Quercus zijn geïnventariseerd die hebben we dit jaar uitgevoerd op de Brink na. Want we hebben natuurlijk op de momenten dat de onrust in het dorp ontstond hebben we gezegd: laten we vooral even niet aan de Brink komen. Laten we eerst nog eens even afwachten wat de raad gaat vinden. En u stelt het college voor om dat alsnog te gaan doen op de Brink. Nu gaat het om het verwijderen van dode takken, met name, en waar nodig opkronen. Opkronen is het verwijderen van laaghangende takken. Is op de Brink niet zo'n geweldig probleem. Dat heeft meer te maken met de wettelijke doorrijhoogte van vierehalve meter, maar als je daar eventueel evenementen voor zou doen zou dat eventueel nog een punt kunnen zijn, maar dat, denk ik, is niet zo'n belangrijk punt. En wat ik voorstel aan deze commissie is een voorstel van hoe we dat gaan aanpakken, dat we naast het onderzoek van Quercus, hebben we natuurlijk ook het rapport in huis van Arbor consultancy Hoefakker wat het college heeft gevraagd uit te brengen, en die twee bedrijven hebben dat vorig jaar september aan het college uitgebracht. En in beide onderzoeken, zowel die van Quercus als die van Arbor zijn de bomen stuk voor stuk visueel beoordeeld op conditie, mechanische kwaliteit en toekomstverwachting. En ook is door Arbor - daar kom ik zo dadelijk even op terug - een onderzoek gedaan naar de bodemgesteldheid. Ik wilde op die twee dingen even ingaan. Die bomen uit het Arbor rapport blijkt dat er een aantal bomen dood hout hebben en dat er twee over belastingen in de kroon zijn geconstateerd. In de corona van de boom, zal ik

maar zeggen. En die 12 bomen zullen nu met urgentie worden gesnoeid. En die vaststelling zullen we ook confronteren met de uitgevoerde VTA van Quercus. En dan kun je per boom natuurlijk precies aangeven wat de toestand is en wat er zou moeten gebeuren. Wat de bodemgesteldheid betreft daar is zowel in het rapport Arbor, maar later ook in het rapport wat op verzoek van Liberaal Laren is gemaakt door ... Hoe heet ie ook alweer?

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Stam: Blekermolen. En zijn een aantal conclusies getrokken, namelijk dat zie je ook, dat is het rapport wat u ook heeft bereikt natuurlijk. Het gazon vertoonde een slechte vitaliteit, de bodem is zwaar verdicht en we hebben een toplaag, zegt het rapport, waarbij 5 tot 10 cm niet meer indringbaar is met een penetrograaf. Is misschien een aardig woord voor u, een penetrograaf. Dat kan vaststellen of de bodem is verdicht. Je denkt daarbij heel andere dingen aan, maar in dit geval gaat het om de toplaag. De maatregelen die daarvoor zouden moeten worden genomen is dat je de bodem moet gaan optimaliseren zodat je er meer water- en luchtdoorlatendheid krijgt, meer vocht kan bufferen en je een gezonder bodemleven krijgt. Nou, dat ligt voor de hand natuurlijk. En daarvoor, dat is ook een nieuw woord, zou je dat moeten bewerken met een Vertidrain machine, iets. En dat zou je ieder jaar moeten herhalen. Ik zal daar niet al te al uitgebreid op ingaan, maar dat wordt in dat rapport uitgebreid beschreven, en er zijn ook een aantal andere technieken. Je kunt dat doen dus met die Vertidrain machine. Dan ga je met al of niet dicht ijzige pennen ga je de gronden in, maar je kunt dat ook doen met een systeem waarbij je lucht in de grond brengt. Ik doe een aanbeveling aan de raad wat de punten vier en vijf betreft om de komende weken de raad uitvoerig te informeren op welke wijze wij dat onderhoud in het bijzonder het snoeien van de bomen gaan uitvoeren, en ik heb inmiddels ook aan Quercus gevraagd om daar een plan voor het onderhoud op de Brink voor ons te maken mede aan de hand van de beide rapporten of dezelfde drie rapporten die we in huis hebben. En dat zullen we dan intern bespreken en beoordelen en daarna zal ik, wil ik aangeven, in de komende weken de raad daarover willen informeren. En ik hoor graag wat u daarvan vindt. Dat betekent ook dat we een communicatieplan in dat verband zullen moeten opstellen, omdat op het moment, stel ik me voor, dat er weer mensen met een hoogwerker de bomen beginnen te bewerken dat dat weer de nodige vragen zou kunnen opwerpen, opgooien. En een tweede punt is dat ik graag de raad - daar heb ik wat meer tijd voor nodig - in begin 2021 een raadsinformatiebrief, per raadsinformatiebrief, wil informeren op welke manier we de bodemdichtheid gaan aanpakken, en hoe we de kosten daarvan inzichtelijk kunnen maken om die uiteindelijk ten laste te brengen van het bedrag dat wij voor het Brinkplan hadden gereserveerd. En ik stel me ook voor, dat staat niet in het beslisvoorstel aan de raad wat het college doet, maar om in 2021 een beheersplan te maken waarbij we zowel op het gebied van bomenbeheer om aan bomenaanpak als gazonherstel voor de Brink een plan zullen presenteren waarbij de beide genoemde plannen ook continuïteit gaan krijgen. Nou, dat is in brede zin wat ik van het beslisvoorstel aan de raad wens te zeggen nu. De eerste drie punten lijkt mij niet het allergrootste probleem, en op de punten vier en vijf heb ik vrij uitgebreid nu toegelicht dat het college bereid is daar de nodige aandacht en inspanning op te leveren.

De voorzitter: Kan ik begrijpen dat aan de wethouder nog een door toevoegen, met name als het over punt 3 gaat, neem ik aan? Het woord is aan de heer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat gaat inderdaad over punt 3. Het Masterplan zal nog bij de commissie gepresenteerd worden en in de raad worden vastgesteld, hoop ik. Dat plan zegt niet meer als dat het een goed idee lijkt om voor waterberging te zorgen op of rond de Brink. Maar het Masterplan dat gaat wel uit van een zeer gedegen overweging waarom er tot die conclusie is gekomen, want in de aanloop van het

Masterplan hebben we natuurlijk veel discussie gehad over grote pijpen die vanaf de Brink ergens naartoe zouden kunnen gaan, het verbeteren van de afvoer van de Gooiergracht, het idee dat er bomen 150 liter water per dag kunnen drinken. Dat is allemaal waar. Maar voor die grote pijp in die Gooiergracht, dat water kan nergens naartoe. De Gooiergracht staat vol. Vanuit die grote pijp kan je het nergens naartoe brengen. De zaak is dat dat water wat allemaal naar de Brink toekomt dat moet infiltreren inderdaad, zoals door mijnheer Van Wijngaarden treffend is geïllustreerd bij de werkzaamheden aan de Lange Wijnen. Het probleem is als volgt: wij zeggen als de grond beter doorlaat, twee weken geleden had het de hele zaterdag geregend, ik denk 40,45 mm in mijn regenmeter voor de hele dag. Ik denk: nu ga ik even over de Brink fietsen om te kijken hoe het daar voor mee staat. Daar waren 0 plassen. Dus als het regelmatig regent dan is de gronddoorlatendheid van de Brink voldoende om dat te verwerken. Het punt is, ook met die opname van water van bomen, als het 50 mm in een uur regent dan komt er zoveel water dat je het moet kunnen opvangen voordat het de omringende huizen of bedrijven binnenstroomt. En als we dat ontvangen, ik denk dat mijnheer Van Wijngaarden dat ook zei, dan is het 3 uur later weg, nou misschien 6 uur later, maar je moet het opvangen om de gelegenheid te geven dat te infiltreren. Ik heb naar aanleiding van de motie en dit verzoek, aan het team van Laren Regenklaar het initiatief genomen om daar een opdracht neer te leggen om ten eerste ook, met het oog op het Brinkonderzoek, en met name de eventuele verbetering van de gronddoorlatendheid, nog eens te herijken wat precies bij een grote bui de benodigde berging zal moeten zijn. Hoeveel water moeten we daar nou bergen? Hebben we dat wel goed berekend? Is dat wel al het water wat toestroomt? Terwijl we ook rond het centrum natuurlijk veel werkbasins maken. Dus laten we nog eens even heel goed naar de uitgangspunten kijken. En daarna willen we met een voorstel kunnen komen waarbij er een alternatief wordt geboden voor waterberging in of rond de Brink, waarbij geen of minimaal aantal bomen zou moeten worden verwijderd, en waarbij het historisch perspectief van de Brink geborgen blijft. Dat is het.

6.3 Initiatiefvoorstel LB intrekken raadsbesluit Inrichtingsschets Herinrichting Brink

6.4 Initiatiefvoorstel LL intrekken raadsbesluit Inrichtingsschets Herinrichting Brink

De voorzitter: Oké. Mag ik het volgende voorstel doen met betrekking tot de procedure die we nu gaan volgen. Ik neem dat alle fracties gaan reageren naar aanleiding van de introductie van de zijde van het college. En ik zou even de fracties die dat betreft willen vragen om dan bij hun reactie tegelijkertijd hun eigen voorstel te betrekken zodat we op deze wijze een min of meer evenwichtige discussie krijgen over aan de ene kant het collegevoorstel en aan de andere kant de alternatieve voorstellen die ook op tafel liggen. Als u het met die conclusie eens bent qua procedure zou ik in eerste instantie het woord willen geven aan Larens Behoud die uiteindelijk een initiatiefvoorstel heeft gemaakt wat eigenlijk al klaar was voor 9 september. Dus eigenlijk vanuit die optiek gezien, zal Larens Behoud prioriteit moeten krijgen met betrekking tot de behandeling. Het woord is daarom aan de heer Loeff.

De heer Loeff: Ja, dank u, voorzitter. U slaat de spijker op zijn kop wat betreft de timing die we hebben ingezet destijds. De spreker zei het al, de heer Van Wijngaarden, dat het een hele roerige zomer was. En we zijn met elkaar door een proces gegaan van protesten, handtekeningen en ga zo maar door. Er zijn alternatieve rapporten geproduceerd en aangeboden en uiteindelijk zijn we onder leiding van onze voorzitter van de raad ook gekomen tot, dachten wij, een eensgezindheid waarbij we met elkaar hebben gezegd: een pas op de plaats. Wij hadden als Larens Behoud een initiatief daartoe genomen, omdat wij zagen dat met het voorgestelde plan, wat heel duidelijk uitging van een fasering waarbij water en kap en aanplant bij elkaar kwamen, dat dat het niet zou worden. Die intrekking, dat was dus iets dat wij alleen als raad kunnen doen, en we hebben gezegd: dat doen we door middel van een initiatiefvoorstel. En ten tijde van dat initiatiefvoorstel

wat een nieuw middel is, of tenminste het is een bekend middel, maar dat is nog nooit echt zo, althans in mijn periode, gehanteerd, hebben we gezegd: we gaan uit van het oude perspectief, waarbij we zeggen: we trekken het bestaande plan in. Dan ligt er alles weer op tafel en dan kunnen we met communicatie en een klankbordgroep bestaande uit inwoners kijken hoe we verder gaan met de Brink. Dat is de achtergrond van ons initiatiefvoorstel en dat is eigenlijk ingehaald door de raadsvergadering van 9 september waarbij de motie van de VVD is gesteund door Liberaal Laren, en we eigenlijk een complete pas op de plaats hebben gemaakt. In de afgelopen tijd, en dat is misschien wel goed om hier toe te lichten in de commissie, is er steeds gevraagd: trekken jullie dit voorstel dan in, want het is toch klaar? We hebben gezegd: we laten hem even hier op de commissietafel komen, met name, omdat we het democratisch proces heel belangrijk vinden. Het bijzondere is eigenlijk dat zo'n initiatiefvoorstel helemaal niet in de commissie hoeft maar rechtstreeks in de raad gaat. Dat is het democratische middel zoals het eenmaal werkt, en we hebben met elkaar in het presidium besproken dat het goed zou zijn om vanwege de inspraak een aparte commissie te hebben waarbij we met elkaar daarover kunnen spreken. Nou, waarom er maar één inspreker is, weet ik niet, maar in ieder geval hebben we alle democratische wetten van publicatie, openheid, communicatie gevoerd waarbij dus helder is dat er nu ook een collegevoorstel is. En dat was het andere dat wij ten tijde van het indienen van ons voorstel geen idee hadden wat dat collegevoorstel in zou houden. Dat ligt nu ter tafel. Daar zijn we ook blij mee dat dat is toegelicht. Danken we ook het college voor dat zij het voorstel zoals aangegeven in de motie conform hebben gevolgd. En dat neigt er bij ons toe, maar dat zullen we na deze ronde definitief bepalen, dat er mogelijk nog een aantal toezeggingen kunnen worden gedaan op het voorstel zoals dat er ligt van het college, maar dat wij eigenlijk vinden dat ons initiatiefvoorstel niet zou hoeven te worden doorgeleid naar de raad. Daarbij trekken we dan ons voorstel in, en dat betekent dat wij in het vervolg van de discussie ons zullen richten op het voorstel van het college zoals dat er ligt. En ik ben ook heel blij met de toelichting van de heer Stam, want wij hebben aan de hand van wat hier staat wel een paar vragen. En die vragen betreffen eigenlijk met name het, zoals het er staat bij punt 4: het geplande integrale bestek. Wat houdt dat nou precies in, want u spreekt nu ook dat er in 2021 een beheerplan wordt gemaakt. Tegelijkertijd wordt er gezegd: er is een snoeiplan en wat wij missen, en dat wil ik hier wel benadrukt hebben, is dat we het heel jammer vinden dat er steeds uit wordt gegaan van het beheren van wat er nog niet is, maar niet vanuit op peil houden van wat er nog is door bijvoorbeeld aanplant. Want wij kunnen ons heel goed voorstellen dat, als je alleen maar snoeit en blijft snoeien, en blijft woelen, en blijft bemesten, en er zijn weer zes bomen weg, dat er straks toch minder bomen staan dan dat je misschien wel zou wensen volgens het oorspronkelijke ontwerp van dat grit wat ooit is gepland. Ja, het blijft mooi groen voor de beschouwer, maar het is niet het groen wat op peil blijft. En hoe zorg je er nou voor dat met, eigenlijk, goede, doordachte ingrepen, en dat is misschien onderdeel van het beheerplan, maar misschien kan de wethouder daar meer over zeggen, er ook sprake is van aanplant? Want je hebt bijvoorbeeld nu een hele kale plek op de Brink waar een aantal bomen al weg zijn. We hebben het allemaal in de discussie niet over gehad. Zou je daar misschien niet bomen moeten aanplanten? Wil je over 30 jaar of 40 jaar weer een mooie volle, volwassen Brink hebben zoals die er nu uitziet? Dat is eigenlijk de hoofdvraag die we graag beantwoord zouden willen zien. En ik kan me dus voorstellen dat naast het reguliere onderhoud er toch een soort plan wordt gepresenteerd waarin wordt gezegd: hoe gaan we nou naast noodzakelijke, misschien wel kap, of snoei ook iets doen aan gefaseerde aanplant om de continuïteit van die groene Brink niet verder achteruit te laten gaan, maar te versterken op termijn? Vervolgens hadden we eigenlijk als vraag ook, ja, als we dit nu zien. Het gaat niet zozeer alleen om de bomen, want we zien ook de sleetsheid van het park zelf, en daar zit ook met name de snoei in van rododendrons. In het vorige plan werden ze helemaal weggehaald. We hebben ervoor gepleit om ze te laten staan, maar ze moeten gewoon flink gesnoeid worden. Misschien kan de wethouder iets zeggen of dat in het reguliere plan zit, of dat in het beheerplan komt, maar dat het ook gebeurt. Ik denk dat als je dat soort maatregelen daar ook in opneemt, dat hoeft niet alleen over de bomen te gaan, het kan ook een keer gaan over het kanten, over de heggetjes en de

beplanting rondom. Het ziet er smoezelig en slonzig uit. En er is niet alleen sprake van beheer, er is gewoon simpelweg sprake van achterstallig onderhoud. Nou, dat was de aanzet voor ons initiatiefvoorstel. We begrijpen dat middels de motie is gezegd: we doen het minimale. Ik zou willen pleiten dat we behalve het minimale toch net even een extra stapje doen om, en het hoeft niet een complete metamorfose te zijn, nee, integendeel, dat we een aantal dingen doen. En misschien kan de wethouder daar een aantal toezeggingen op doen om dat onderhoud op peil te krijgen, maar ook het beheer voor de toekomst van die vitale Brink veilig te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Zou het college meteen kunnen antwoorden wellicht, en dan komt vervolgens Liberaal Laren, ja, aan het woord. Eerst het college. De heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Nou ja, ik begrijp uit de woorden van mijnheer Loeff dat als het collegevoorstel nog wat nader wordt uitgewerkt dat hij bereid is om het initiatiefvoorstel in te trekken. Nou, dat is iets dat in ieder geval het college toejuicht. Hij maakt twee opmerkingen waar ik dan even op in wil gaan. Kijk, het punt van het beheer, ik bedoel daarmee te zeggen het staat dus niet, heb ik al gezegd, in ons voorstel, maar ik voeg er een nieuw element aan toe. Ik wil graag in het volgend jaar komen met een beheerplan. Het beheer voor mij is niet alleen maar het onderhouden van datgene wat er staat, maar gewoon het beheer in de meer constructieve zin van het woord. Dus dat betekent, wat mij betreft, ook dat je inderdaad na moet denken over het feit als je bomen zou weghalen, er staat geloof ik op dit moment één dode boom. Maar als je naar het rapport kijkt, onder andere van Arbor, dan zie je dat die aangeeft dat er nog een forse aantal 5,6 bomen zijn die waarvan het rapport zegt, ja, dat heeft eigenlijk ook geen langere levensduur dan een jaar of vijf. Dan zou je ook iets van moeten vinden, en ik ben op zichzelf, en dat staat ook in het oorspronkelijke Brinkplan, natuurlijk, hebben wij ook gezegd: als je daar bomen uithaalt dan moet je proberen waar het mogelijk is ook bomen terug te planten. Dus ik vind dat een goeie suggestie. Temeer als je dat doet in de vorm van een meer bio diverse aanpak, dus niet alleen kijkt naar zomereiken, maar ook eens kijkt of je andere bomen die wat insectvriendelijker en bijenvriendelijker zijn ook zou kunnen planten daar. Dus dat neem ik zeker mee in dat plan, en ik vind ook de andere suggestie om niet alleen naar bomen te kijken, maar ik heb al aangegeven natuurlijk ook naar het gazon en naar het onderhoud daar en de hoeveelheid wormen die daar nog ingebracht zouden kunnen worden. Die schijnen niet alleen voor vissen goed te zijn, maar ook...

De heer Calis: '...' (buiten microfoon).

De heer Stam: De rode... Ja, daar kom ik nog op. De rododendrons. Ik kwam ineens op wormen, maar gelukkig mijnheer Calis brengt mij weer terug op het rechte pad. Dat zijn natuurlijk ook punten net zo goed als eens zou kunnen kijken: hoe zit dat met de monumentale elementen die er zijn op de Brink? Kunnen we daar nog een beetje schoonmaken en poetsen? Maar inderdaad zo'n rododendron, ja, daar zouden we eens naar kunnen kijken in dat totale beheersplan. Ik zie het wat uitgebreider dan alleen maar datgene doen wat er allemaal moet gebeuren. Ik zie dat wat in een uitgebreider zin, dan zullen we ook dat met name meenemen. Dus van mij mag u aannemen dat het beheersplan wat ik beloof in de eerste helft van het volgend jaar naar de raad te brengen. Er zal ook een uitgebreider inzicht geven in wat het college van plan is te doen op de Brink. Is in de bredere zin van het woord.

De voorzitter: Oké. Wil de heer Calis hier iets toevoegen? Nee. Het woord is dan aan mevrouw ... Liberaal Laren.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dank u wel, voorzitter. Ja, ons initiatiefvoorstel is geheel gericht op verduurzaming, eigenlijk, van de Brink. En we hadden in eerste instantie voor 9 september een motie, en daar stond eigenlijk hetzelfde in als het initiatiefvoorstel: het intrekken van het besluit 24 juni en een aantal maatregelen om de Brink te kunnen verduurzamen. Die motie, is later verteld, was niet voldoende om het te kunnen intrekken, dus hebben wij er een ... Hoe heet zo'n ding?

De voorzitter: Een initiatiefvoorstel.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, een initiatiefvoorstel van gemaakt. Als ik nu kijk naar de motie die er 9 september is aangenomen dan zit daar heel veel overlap in. Ik zou me willen richten vanavond op het voorstel van het college en in hoeverre dat overeenkomt met ons eigen initiatiefvoorstel, en met name ook de motie die op 9 september is aangenomen, en kijken of dat er voldoende overlap in zit om ons eigen initiatiefvoorstel te kunnen intrekken en met dat initiatiefvoorstel van het college mee te gaan. En dat heeft vooral te maken met eventuele interpretatieverschillen van hoe we ermee omgaan. Even kijken. Ik wil in eerste instantie even zeggen dat ik blij verrast ben, eigenlijk, door de interpretatie van mijnheer Stam en de toezeggingen die hij gedaan heeft die heel erg overeenkomen, inderdaad, ook uit ons initiatiefvoorstel. En wat ons betreft een hele goede interpretatie is van de aangenomen motie. Want daar had ik nog wel wat vragen over. Bodemverbetering, punt nummer 3. Punt 1 en 2 is natuurlijk prima. Punt 3: wateroverlast op en rond de Brink. Wij willen daar graag bij aantekenen dat door middel van het realiseren van het laatste punt van de motie, dus die echte bodemverbetering voor wat betreft de wateroverlast op de Brink al heel wat bereikt kan worden. Er werd net gezegd: ja, als het regelmatig regent dan neemt die toch wel op. Maar uit beide onderzoeken blijkt, en er is zowel in droogte als in regenperiode gemeten, dat de grond zo ongelooflijk verdicht is dat die eigenlijk geen water meer opneemt en als het water aan de ene kant de Brink oploopt, op stroomt, het aan de andere kant weer van afgaat. Want het is namelijk ... De Brink is 5 Megapascal gemeten door beide onderzoeksbureaus en 3 is al echt helemaal, bij wijze van spreken, versteend. Dan neemt het al niets meer op. Ik denk, bovendien is de grondwaterstand dermate op de Brink dat als er een behoorlijke regenbui komt je eigenlijk al een opvang hebt van een paar meter onder de Brink als de grond voldoende waterdoorlatend wordt gemaakt. Ook dat staat in de rapporten, maar wat er ook uit de rapporten komt is dat er inderdaad, in eerste instantie, een meerjarenplan moet komen om de grond te kunnen verbeteren, en dat is niet alleen met die pennen met lucht enzovoort. Dat is bemesting, dat is als u op het rapport gaat kijken van Arbor, daar staat op pagina 20 tot en met 23 allerlei maatregelen die een aantal jaren zullen beslaan. Het ene jaar moet je dit doen, dan moet je het weer rust geven, dan weer dat doen. Er zijn een aantal bomen die bij Arbor gezegd worden: ja, die hebben nog maar een levensduur van vijf jaar. Terwijl als ik in het rapport van Blekemolen kijk, die zegt: als er aan standplaatsverbetering gedaan wordt, en dat houdt dan in, bijvoorbeeld, dat er twee parkeerplaatsen, dat is voor twee bomen, weg zouden moeten, dan kunnen die bomen nog heel lang mee. Dus dan ben je echt de zaak aan het verduurzamen. En wat ik dus in eerste instantie opvatte, zoals het in het voorstel van het college staat, ja, nou weet ik niet meer precies wat erin staat ...

De voorzitter: Punt 5.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Algemene...

De voorzitter: Punt 5, onderzoek te doen naar ...

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja. Ook onderzoek te doen, inderdaad. Nou, dat is dus niet nodig want er liggen dus twee rapporten en dat heeft de wethouder nu heel goed begrepen. En als het onderhoud conform die twee rapporten gaat gebeuren en op korte termijn alleen de dode takken eruit halen, want meer is

absoluut niet nodig. En op de lange termijn een beheerplan komt, ja, dan ben je er voor de Brink qua verduurzaming. En wij zouden nog wel heel graag willen weten: welke bomen op korte termijn aangepakt worden en welk bedrijf dat dan doet? Want ik begrijp dat de gemeente die werkt met een aannemer en die besteedt het weer aan onderaannemers en wij willen toch wel graag even van tevoren wat meer weten wat er precies moet gebeuren en door wie het wordt uitgevoerd. En ja, dan zien wij heel graag dat beheerplan tegemoet voor de Brink. En daar wilde ik het voorlopig even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Oké. Het woord is vervolgens aan de VVD die medeondertekenaar was van de motie die toen is aangenomen. En u ook. U krijgt ook de gelegenheid, mijnheer Van den Berg. Maakt u zich geen zorgen.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van den Berg: Niet om het een of ander, maar wij hebben altijd, volgens mij, gebruik gemaakt in een bepaalde volgorde en nu gaan we opeens springen?

De voorzitter: Nou, als u ...

De heer Van den Berg: Nou, nee, maar u mag het mij uitleggen. U bent voorzitter.

De voorzitter: Ja, ik dacht dat ik daar recht deed aan de verhoudingen zoals die zich op dat moment afspeelden, maar ik heb geen enkele moeite. Integendeel, ik zie met zeer veel belangstelling uw bijdrage tegemoet, dus het woord is aan het CDA de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dank u wel, voorzitter.

De heer Stam: Mag ik één ...

De voorzitter: De wethouder wil nog graag reageren ...

De heer Van den Berg: Nee, maar wa... Voorzitter, maar u gaat zelf opeens een andere vergaderorde ...

De voorzitter: Sorry, u hebt gelijk.

De heer Van den Berg: Daar gaat het mij om.

De voorzitter: Mijn excuses, mijnheer Van den Berg. Ik ga '...' u het woord geven.

De heer ...: '...' hoeft niet het woord...

De voorzitter: Kennelijk. Dat is al gebeurd dat krijgt u dadelijk. Maar nog steeds eerst natuurlijk de wethouder graag de gelegenheid om te reageren naar aanleiding van de opmerkingen van Liberaal Laren. De wethouder.

De heer Stam: Ja, ik denk dat of het nou wel of niet die motie is geweest die dit heeft bewerkstelligd, dat weet ik niet. Maar in ieder geval ik ben, als ik het goed begrijp, dan is, als wij voldoende tegemoetkomen aan een aantal zaken die mevrouw Timmerman namens haar fractie naar voren heeft gebracht, dan is zij ook wel bereid, begrijp ik eruit, eventueel haar initiatief in te trekken, en is zij blij met de toezeggingen die ook zojuist door het college zijn gedaan. Ik vind het wel erg ver gaan als ik u zou moeten uitleggen, aan de raad zal moeten vragen: vindt u het goed dat we de volgende bomen gaan snoeien, namelijk de bomen nummer 4, 28,

en 32? Ik vind dat ook een zekere mate van vertrouwen in de uitvoering door het college en zijn ambtenaren ook wel gepaster kunnen zijn, en wie het gaan doen? Kijk, het is zo dat Quercus, u kunt het ook googelen, dat is een buitengewoon vakkundig bedrijf op dit gebied. En ook daar geldt voor - ik heb het net al aangegeven - er zullen aan Quercus, heb ik al gevraagd inmiddels, kom met een plan hoe wij dat willen doen. Betrek daarin ook de Arbor Hoefakker rapportage en ook, wat mij betreft, die van het andere rapport dat uit is gebracht. Hoe ze dat confronteren met de VTA die ze zelf hebben gedaan, en dan zullen we komen met een plan. Dan zullen we uitvoerig proberen in meer of mindere vorm van detail de raad te vertellen - en dat ga ik in de komende weken voor u gereedmaken - wat wij gaan doen en hoe we dat denken te gaan doen. En wat betreft de bodemdichtheid. Daar is inderdaad door het college, heeft natuurlijk altijd een vooruitziende blik, dus die heeft dat rapport ook niet voor niks laten maken. En in 2019 geeft Arbor inderdaad heel duidelijk aan dat je wat zou kunnen doen aan die bodemdichtheid, en in welke mate dat weer van invloed is op de wateroverlast waar u in een aantal stellingen net over heeft ingenomen. Dat is een onderwerp dat ik liever aan mijnheer Calis overlaat als hij daar behoefte aan zou hebben.

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik dacht dat al even gememoreerd te hebben dat we gaan herijken hoeveel capaciteit nodig is op de Brink. En als de bodemdoorlatendheid verbeterd wordt dan zal dat best minder kunnen zijn, omdat dat water dan sneller infiltreert. Ik zie die bodemdoorlatendheid meer voor het belang van de bomen en het wortelgestel dan voor de doorlatendheid. Wat ik al zei: proefondervindelijk. Als je kijkt naar de Brink, de Brink zelf ligt wat hoger dan de omliggende straten. Om de omliggende straten waren overal plassen te zien. Ja, die zijn ook versteend natuurlijk. Die zijn voorzien van klinkers. De Brink, daar ligt een prachtig groen grasveld en er was geen enkele plas op te zien, dus ja voor het water. Maar ik waag me nu weer aan van "die mijnheer Calis denkt alles beter te weten", maar we zullen het in elk geval keurig herijken wat het verbeterende effect van de doorlatendheid is op de benodigde berging. Dan wat de grondwaterstand betreft. Daar heeft mevrouw Timmerman ook een goed punt. De grondwaterstand op de Brink is ongeveer 1,5 tot 1,65 m diep. En dat betekent dus als je gewoon een verdieping maakt op die Brink dan moet je rekening houden met een maximale diepte van die 1 meter 50, 1.65, want dieper dan het grondwater kan je niet bergen, tenzij je, zoals we al eerder gehoord hebben, een grote betonnen bak ingraaft. Maar dat was een idee, dat heb ik al eens eerder langs zien komen ook.

De voorzitter: Oké. Het woord is aan de heer Van den Berg, CDA.

De heer Van den Berg: Nou, mijnheer De Bondt gaat alvast voorover zitten, want ik kan zo het stokje overnemen. Voorzitter, dank u wel. Een paar korte reacties. Toen wij op 24 juni een voorstel hiervoor kregen konden wij als CDA al niet geloven dat dát er nou op enig draagvlak kon rekenen in het dorp. Nou, de heer Loeff die zei net al: het werd een hete zomer. Die had ook die hete zomer nodig, kennelijk, om met het initiatiefvoorstel te komen, maar naar onze bescheiden mening was dat toch vooral de motie op 9 september van de VVD-fractie die licht in deze zaal deed schijnen en ook licht op onze Brink deed schijnen. Die motie die ligt voor ons ten grondslag aan de beoordeling, zeg maar, van het initiatiefvoorstel. Nou, en met de woorden die net al door de heer Stam zijn uitgesproken over het initiatiefvoorstel lijkt het er heel erg goed op dat dat dichtbij elkaar komt met wat de indieners van de motie, met onder aanvoering van de VVD destijds graag wilden. En er was rust op de Brink. Nu hoor ik toch nog wel een aantal opmerkingen ook uit de hoek van Larens Behoud over bij planten, et cetera. Ik denk nou juist dat dat gefreubel en, wat ook in de eerste ronde al, op een gegeven moment die plannen dat de Brink als een park werd aangeduid en dat daar dus de stap al mis is gegaan, en bomen van 20 m hoog bij planten. Er kan veel, maar ik denk dat dat niet echt de bedoeling is.

Zelf heb ik het wel eens verwoord aan mensen die zeiden: wat moet er nu gebeuren? Is dat wij natuurlijk de Brink zien vooral zoals die door alle Larense schilders in die jaren is vastgelegd en dat is een rijke aanplant van rechte stammen met een kronendak. Nou, als er nu nog in de toekomst een kroon of een eik er tussenuit moet, door omstandigheden van onderhoud, mijnheer Stam, dan ga ik zelfs nog wel voor u uitleggen aan de dorpsbewoner dat als er zo nu en dan een boom moet gekapt worden uit die Brink vanwege veiligheid dat dat ook nog niet zo bezwaarlijk is, want met een jaar of vijf à 10 groeit de kroon van een boom vanzelf weer dicht. En als er dan wat open plekken ontstaan, mijnheer Loeff, en ik schat zo in dat, onze leeftijd gezien, dat ons dat nog net zal voorbijgaan, dan denk ik dat we over 20 of 30 jaar, de jaren '30 van de 20e eeuw gaan overdoen. Want wil je een brink erg goed en mooi houden dan zou er maar één rigoureuze oplossing zijn, en dat is hem helemaal vlak slaan. Maar dat ga ik misschien nog wel een keer, als ik nou tijd van leven hebt misschien nog net meemaken, maar die discussie die gaan wij niet voeren want wij wilden de rust op de Brink. En nogmaals die motie van 9 september die straalt die rust uit, en gelukkig heeft het college met haar initiatiefvoorstel dat ook ingezien. Nou, met de beide suggesties die ik Larens Behoud en Liberaal Laren heb horen doen dat ze hun initiatief voorstellen willen intrekken denk ik dat ik voor dit moment genoeg gezegd heb. Het is eigenlijk al haast te politiek, technisch gezien rust op de Brink en niet teveel fratsen en laten we vooral maar vooruitkijken en deze nare episode ver achter ons laten. Voorzitter, ik dank u wel.

De voorzitter: Ik dank u zeer. Heeft het college behoefte op de reactie?

De heer Stam: Ik hoor niet echt een vraag, maar het punt van bij planten, ja. Uiteindelijk is het wel zo, dat kom ik in het Arbor rapport tegen is als je niets doet, ja, dan komt er een moment dat het inderdaad een kale vlakte is. Het kan nog wel 100 jaar duren natuurlijk, maar uiteindelijk gaan ze allemaal dood een keer. Dus ik vind het woord door mijnheer Calis zojuist gemaakt als het herijken van ... Vind ik eigenlijk wel een mooi woord. Ik vind dat je met een korte ei, in dit geval, maar dat je nog eens kijkt. En dat vind ik nog niet zo'n gekke vraag die Larens Behoud ook stelt: als er nou bomen uitgaan, kun je eens nagaan of er misschien andere bomen bij geplant kunnen worden? Natuurlijk vind ik niet dat je op de Brink eens pitjes moet neerzetten. Dan moet je serieus wat neerzetten wat ook indruk maakt. Maar als het alleen maar is om iets weg te halen de kronen meer ruimte te geven, ben ik daar een voorstander van. Maar ik vind juist dat we de gelegenheid moeten hebben om dat beheerplan kans te geven. Ik was even bang dat u ging zeggen dat er eigenlijk een Brinkplan moest komen, maar dat ging u niet zeggen geloof ik?

De heer Van den Berg: Gelukkig bent u niet uw vrolijkheid kwijtgeraakt in deze afgelopen maanden, dat waardeer ik.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de VVD, de heer De Bondt.

De heer De Bondt: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, deze commissie is bedoeld voor de technische vragen. Ik had er eigenlijk twee, maar voordat ik ze kon stellen, of nu zou kunnen stellen zijn die eigenlijk door het college al beantwoord. Dat ging namelijk over het onderhoud en over het beheersplan. En ik moet zeggen dat ik buitengewoon tevreden ben over de beantwoording van de door mij niet gestelde vragen.

De voorzitter: Mijnheer ...

De heer De Bondt: Ik ben ook buitengewoon ingenomen met de opmerking van de heer Calis over de betonnen bak. Dat zult u begrijpen. Voorzitter, maar laat ik beginnen met te zeggen dat het nou zo aardig is. Er ligt voorstel van het college, liggen twee initiatiefvoorstellen en één ding hebben ze gemeen: het besluit van 24 juni moet worden ingetrokken. En dan val ik mijn collega van het CDA van harte bij die zegt: de motie is ook

en vooral ingegeven doordat we eigenlijk rust willen hebben op de Brink. Daar sluit ik ook aan bij de opmerkingen die mevrouw Timmerman daarover gemaakt heeft. Aangezien ik dus geen inhoudelijke vragen heb kan ik alleen nog een opmerking maken in de richting van wat de heer Loeff heeft gezegd. Dank. Wat mij betreft voor, in feite, de aankondiging van het intrekken van uw plan. En ik ben het ook met u eens dat je in zo'n beheersplan, wat meerdere jaren beslaat, en waar je het ook over de kwaliteitsverbetering van de grond hebt, dat je daar ook kunt opnemen dat je op sommige plaatsen, hangt af van het totale plan, dat je daar ook kunt herplanten. Dat lijkt mij ook volstrekt logisch dat je dat doet. Net zo goed als het me logisch lijkt dat je het af en toe niet doet, omdat er ook geconstateerd is dat het licht niet op de bodem doordringt. Nou, dat kun je nu in zo'n meerjaren beheersplan, de woorden van mevrouw Timmerman, kun je dat nou mooi op een rijtje zetten. En ik heb begrepen van de wethouder dat wij die in het begin van volgend jaar, dat plan, tegemoet kunnen zien. En ja, het zou ook best aardig zijn als we even een notitie kregen: wat gaan we nou eigenlijk aan onderhoud doen op korte termijn? Dat zou ook heel plezierig zijn. Verder, voorzitter, lof aan het college dat zij niet alleen naar de letter, maar ook naar de geest, de motie, hebben vertaald in een voorstel. Daarvoor mijn dank.

De voorzitter: Het woord is aan het college. Enige toelichting? Reactie?

De heer Stam: Ja, ik zat me te bedenken dat als we een meerjarig beheersplan maken dat dat ook in het kader van rust moet geschreven worden. En u moet van ons dus niet verwachten dat we komen met een, om het nou maar zo te noemen, een nieuw beheersplan of een nieuw Brinkplan, maar dat we inderdaad gaan kijken hoe je op een verstandige manier met onderhoud en de manier waarop je met het gazon en de bodemdichtheid en dat soort dingen omgaat, en eventueel de rododendrons. Maar u mag van ons verwachten dat dat vanuit het perspectief van die rust ook een rustig beheersplan zal zijn.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, met alle respect voor mijnheer Van Wijngaarden die gelukkig gekomen is en zijn mening heeft gegeven is nu wel heel verrassend dat we hier zitten en er wordt gesproken over hete zomer, drukke zomer, vervelende zomer. Een 1000 koppige menigte staat waarschijnlijk nog bij de hekken van Laren en Eemnes en wordt door de ME op afstand gehouden, want ik zie hier weinig opstandelingen verschijnen. En dat verbaast mij ten zeerste, eerlijk gezegd, want me dunkt, ik denk dat de bezwerende woorden van de heer Calis tijdens de vergadering van Laren Behoud ons goed gedaan heeft. Dat heeft de rust teruggebracht, denk ik. Dus laten we dat eerst constateren.

De heer De Bondt: '...' (buiten microfoon).

De heer Vos: Vindt u niet, mijnheer De Bondt?

De heer de Bondt: Nee!

De heer Vos: Nee, dat vindt u niet? Nou, dat is opmerkelijk. We zijn het toch wel vaak eens. Nee, maar ik vind dat zeer opmerkelijk. Zoveel mensen die wel vrijblijvend een handtekening zetten en gaan roepen: boe en bah. En als puntje bij paaltje komt zeggen: nou, het is wel een beetje koud buiten, ik blijf lekker binnen. Dus dat geeft ons zeer te denken, maar goed. Ach, kan het schelen. Wat wel heel ernstig is zijn de laatste opmerkingen van de wethouder: we willen rust. Nee, we willen juist helemaal geen rust. We willen juist een visie, we willen dat u plannen maakt, en we willen dat u een vergezicht biedt en niet zegt: nou, we doen voorlopig maar niks, lekker rustig. Helemaal niet! Actie in de taxi! Er moet toch gewoon beleid ontwikkeld

worden? En niet gaan wachten, en niet een beheersplan over een paar jaar. Dat moet er op korte termijn komen. Net als die wateroverlast. Kijk, het heeft in de nazomer niet hard geregend, maar met een beetje pech volgend jaar wel, dus gas op de plank, lijkt me eerlijk gezegd. Dus dat Masterplan, wanneer kunnen we dat tegemoetzien? Vraag aan mijnheer Calis. Dat beheersplan? Wanneer kunnen we het tegemoetzien? Vraag aan mijnheer Stam. En ik denk dat we het onszelf aan kunnen rekenen dat we erop toezien dat er snel wat gebeurt. Dat zijn mijn twee vragen, mijnheer de voorzitter. Dank u wel voor de genoten tijd.

De voorzitter: Dank u. Het college? De heer Stam.

De heer Stam: Ja, ik vind de uitdrukking 'gas op de plank' uit de mond van mijnheer Vos een totaal misplaatste ecologische opmerking. Maar goed, wat ik geprobeerd heb te zeggen, en mijnheer Calis zal zo dadelijk, neem ik aan, ook wel wat willen zeggen over het Masterplan Regenklaar. Ik heb zojuist in mijn inleiding aangegeven dat ik binnen een aantal weken hoop te komen met een plan hoe we het onderhoud gaan aanpakken. In de tweede plaats heb ik gezegd: ik zal begin volgend jaar zal ik een raad informatiebrief sturen aan de raad, waarbij uitleggen of we, en op welke manier, we de bodemdichtheid gaan aanpakken, en ik heb aangegeven dat in Q1 of 2 ik zal proberen te komen met een beheersplan, en ik heb net gezegd: dat doe ik niet vanuit de rust, maar als de raad tegen mij zegt, de commissie tegen mij zegt, wat ik nog hoor ook een beetje in de motie die door de raad is aangenomen: u moet eventjes van de Brink afblijven en laat de Brink nu even met rust, hoor ik mijnheer Van den Berg ook zeggen. Dan zeg ik alleen maar vanuit dat perspectief zal ik proberen mijn medewerkers te vragen met een plan te komen wat die rust, inderdaad, ook respecteert en niet met een wild plan waar we weer allerlei vragen aan de raad of bij de inwoners over krijgen. Dat is mijn insteek als ik die vraag op die manier heb beantwoord.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de heer Grunwald.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter ...

De voorzitter: Pardon, excuseer. De heer Calis ...

De heer Calis: Er werd door de heer Vos nog expliciet gevraagd naar het Masterplan. Zoals ik heb geprobeerd duidelijk te maken is het Masterplan maar een zeer klein onderdeel daarvan de berging rond de Brink. Het Masterplan daarvan, betreur ik, dat het nog niet door de raad is vastgesteld, is inmiddels wel aan iedereen toegestuurd. Is natuurlijk een tamelijk technisch document voor de aanpak van de afkoppeling van het hemelwater voor heel Laren, waar we over met verschillende projecten in uitvoering zijn, zoals aan de Steffenskamp, de Vredelaan, de Koloniepadij, voorbereidingen rond de Montessorischool en ga zo maar door. Dat zijn er een heel stel. Maar die worden gedaan in het brede kader wat door het Masterplan geschetst wordt waar dus de achtergronden en de argumenten voor uitgelegd zijn, en ik begrijp dat die op de agenda staat van de raad van november. Dus het komt eraan.

De voorzitter: Dank u zeer. Eerst ...

De heer Vos: Mag ik daar nog iets over vragen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Ik ...

De heer Vos: Ik durf het bijna niet te vragen.

De voorzitter: Nou, dat begrijp ik.

De heer Vos: Dat was mijn vraag ook, mijnheer de voorzitter. Normaal interrumpen we niet in de eerste ronde.

De voorzitter: Nee, zeker.

De heer Vos: Maar ik heb straks nog een aanvullende vraag.

De voorzitter: Zeker. U krijgt misschien nog een tweede ronde. Zullen we eerst even de heer Grunwald het woord geven en dan als er aanleiding voor is gaan we nog een tweede ronde. Het woord is nu aan de heer Grunwald.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Allereerst mijn dank aan de heer Van Wijngaarden voor het inspreken. D66 heeft van meet af aan gesteld dat er eigenlijk behoudens goed onderhoud niks aan de Brink zou moeten gebeuren en we zijn weer een beetje op dit punt aanbeld. Dus we zijn enigszins tevreden, maar daar zit nog een addertje onder het gras. Het is namelijk zo dat we ook bepleit hebben om het Masterplan te behandelen alvorens überhaupt wat over de Brink gezegd wordt, want het kan wel consequenties hebben voor de Brink. We kunnen nu op dit moment niet tevreden zijn met het resultaat wat we hier een beetje aanvoelen van er gebeurt niks met de Brink, want dat hele masterplan kan weleens voortvloeien dat er toch nog wel iets moet gebeuren op de Brink om Laren, hoe heet dat, Regenklaar te maken, toch? Dus dit moet in vroeg tijdelijkheid opgepakt worden. Dat wil zeggen we moeten dus inderdaad allereerst, en ik hoop op korte termijn, dan dat plan bespreken en vaststellen. Daaruit vloeit voort welke maatregelen genomen moeten worden om Laren Regenklaar te maken, en dan pas kunnen we zien of die toch nog maatregelen op de Brink nodig zijn. Dus in die zin zou ik zeggen: hou dat goed in de gaten en stem dat goed met elkaar af. En voor zover het dan zo is dat er toch maatregelen genomen moeten worden in het kader van Laren Regenklaar die de Brink betreffen, dan is het wat ons betreft noodzakelijk om daar dan ook een brede gemeentelijke discussie met de burgers op gang te brengen en de plannen die daaruit voortvloeien, dus ook met een gremium van burgers, een klankbordgroep te bespreken. Dus dat zouden wij eigenlijk toch wel in aanvulling op het hier voorliggende raadsbesluit gerealiseerd willen hebben. Die toezegging zouden wij heel graag willen hebben dat dat dan gebeurt, want zoals gebleken is een goede communicatie is natuurlijk van levensbelang om hier dus in Laren iets op of rond de Brink voor mekaar te krijgen. Mijn vraag is dan ook: kunt u dat toezeggen dat dat in vroeg tijdelijkheid gebeurt, dus eerst plan Laren Regenklaar, dan het Brinkbeheersplan of veranderingsplan, als het nodig is en voor zover, en indien nodig dus dat met een klankbordgroep van Larense burgers communiceren en afstemmen? Dank u wel.

De voorzitter: Het college graag.

De heer Calis: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb het net al proberen uit te leggen. Dat Masterplan is een totaalbeeld en plan van heel Laren. En wat de Brink betreft zegt dat alleen maar: het lijkt niet onverstandig om daar wat aan waterberging te doen. Dus dat is totaal tamelijk vrijblijvend en nietszeggend, kunt u zeggen, en dat is ook zo. Want wat we gedaan hebben is in het Brinkplan, wat nu ingetrokken is, daar hadden wij een zeer uitgebreid een voorstel gedaan voor hoe die waterberging gerealiseerd zou kunnen worden. Nou, dat is duidelijk dat het zo niet wordt. Dus we kijken naar een mogelijk alternatief welke vormen en welke capaciteit dat zou moeten hebben. En ik herken natuurlijk, met mij het college, dat de Brink is wat anders dan het project aan de Steffenskamp of ander Vredelaan. Daar hebben we uitgebreide participatie-avonden. Bijvoorbeeld, aan de Vredelaan was dat met de buurtpreventievereniging, waar iedereen aangeschreven

wordt. Bij de Steffenskamp krijgt iedereen een brief in de bus: we gaan in dit gebied aan de gang, dit zijn de plannen, meldt u zich voor een advies, maar in de Brink speelt meer dan alleen de omwonenden. De Brink is van iedereen, maar ik stel me voor dat als we een voorstel kunnen maken, kunnen doen, aan u dat u daar als commissie en als raad een procesvoorstel voor doet. Maar ik vind het een uitstekende suggestie, maar u gaat er zelf over.

De voorzitter: Zullen we nog een tweede ronde doen, begrijp ik? Is er nog behoefte aan een tweede ronde? Dan geef ik eerst het woord aan de heer Vos. En dan gaan we langs deze kant en dan kent u het antwoord. Het woord is aan de heer Vos. Tweede ronde.

De heer Vos: Kijk eens aan. Ja, de vraag die ik wilde stellen en daar gebruik ik de tweede ronde voor. In het oorspronkelijke Brinkplan was volgens mij die Wadi en, zoals ik het begrepen heb, tamelijk ingrijpend, tamelijk groot en het was tamelijk noodzakelijk volgens mij. Er was over nagedacht waarom het moest gebeuren. Nou, nu gaat dat niet gebeuren. Dat vind ik een beetje gek. En als je dan nu zegt: nou, het valt allemaal wel mee. Dan begrijp ik dat niet helemaal. Want als het aan de ene kant wel heel belangrijk is om een hele boom weg te halen en een meter diep, en er is een hele hoop reuring over, en nu bagatelliseert u dat. Dat begrijp ik niet helemaal.

De voorzitter: Dat was uw vraag? College.

De heer Calis: Ja, dat bagatelliseren, dat begrijp ik absoluut niet. Wat natuurlijk wel het geval is is dat in het plan dat we opgesteld hebben voor de Brink zijn er drie alternatieven gepresenteerd voor waterberging waarvan één aanpassing van de vijver is, één is zogenaamd technische oplossing, waarbij kratten ingegraven worden. We kijken nu nog naar andere alternatieven. De Wadi dat lijkt een inspraakavond die over de Brink plannen zijn gehouden, kreeg toen de meeste steun, dus, laat ik zeggen, er waren 100 aanwezigen. Daarvan zeiden 60: wij vinden die Wadi het mooiste. 30 zeiden: doe maar de Coeswearde en 20 zeiden: de technische oplossing moet gekozen worden. Dan zeggen wij de Wadi kreeg de meeste steun, maar u kunt ook zeggen: van de aanwezigen was 40% tegen. Ja, het is maar een statistiek en hoe je dat interpreteert, het is geenszins de bedoeling om het protest dat hier wat hier stond tegen de Wadi te bagatelliseren. Het is wel zo dat het hele proces zeer zorgvuldig is geweest. Dat er alternatieven ook meegenomen zijn en meegewogen, en het is duidelijk dat we daar nu mee aan de slag moeten.

De voorzitter: Het woord is aan de VVD. De heer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, ik ben eigenlijk benieuwd wat er nu gebeurt met de twee initiatiefvoorstellen. Er is nu, denk ik, zoveel gezegd en zoveel tegemoet gekomen aan de beide fracties, dat ik op beide een klemmend beroep zou doen. Dat maakt in ieder geval de volgende raadsvergadering een stuk eenvoudiger. En met de toezeggingen die de wethouder heeft gedaan en de opmerkingen die van verschillende kanten daarbij zijn gemaakt en ook gehonoreerd, dan denk ik dat we een flink eind zijn opgeschoten. De richting van D66 zou ik nog even toch de mythevorming willen tegengaan. Dat D66 gezegd zou hebben: blijf van de Brink af. Want dat is echt niet waar. Lees uw eigen motie er nog maar eens op na, maar u pleitte daarin al voor de volgorde waar u nu weer over pleit en een klankbordgroep, en zoals de fractievoorzitter van D66 in de raad zei: doorpakken nu. En dat is toch wel anders dan: rust op de Brink, waar wij nu bijna het allemaal over eens zijn. En wat ik overigens met vreugde constateer, maar laten we het vooral zuiver houden. Voorzitter, ja, ik ben benieuwd wat de beide fracties die in de tweede termijn nog niet aan bod zijn geweest daarover gaan opmerken? Dank u wel.

De voorzitter: Jammer dat de voorzitter van de fractie D66 niet aanwezig is, hé? Het woord is aan het CDA.

De heer Van den Berg: Het nadeel van voorz...

De voorzitter: Ja, ja.

De heer Van den Berg: Dank u wel, voorzitter. Laat ik even vooropstellen dat ik mij aansluit bij de woorden van de heer De Bondt en benieuwd ben naar de reacties van de beide partijen met het initiatiefvoorstel. Eigenlijk het enige wat ik nog observeerde eigenlijk, zojuist, is dat in de eerste ronde twee collega's zich verwonderden waar al die mensen nu zijn, behalve de heer Van Wijngaarden hier is. Ik was daar juist eigenlijk heel erg verheugd over, want ik denk dat we daarmee met die motie die 9 september is aangenomen en met de mea culpa's vanuit het college et cetera, alles wat er in die vergadering gebeurd is, en ook op 30 september herhaald is, dat we daar juist een flink stuk vertrouwen kennelijk niet kwijtgeraakt zijn, maar hebben weten te behouden, waardoor, denk ik, het ook raar zou zijn als er nu een hele andere zaken weer besproken zouden zijn. Dus hecht ik ook veel waarde aan de motie van 9 september, het voorstel met de enkele aanvullende opmerkingen. Dat is wat ons dorp verwacht en ik weet bijna 100% zeker dat dat ook de reden is waarom iedereen denkt: we hoeven hier nu niet te komen, wat het besluit is eigenlijk al genomen. En nogmaals het is fijn. Ook overigens dat de heer Calis nog een aantal aanvullende gegevens geeft op zijn Masterplan Regenklaar, maar vooral ook wethouder Stam die in dit moeilijke dossier bereid is om ons tegemoet te komen, maar niet alleen ons, als partijen, maar vooral het dorp. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dank u wel, voorzitter. Ja, wethouder Stam heeft goed blij gegeven dat hij de... Nou, ik ben het even kwijt. Onze motie respecteert, de uitstraling van rust en verduurzaming van de Brink, dus wat dat betreft zijn wij volledig gerustgesteld. Ik zou hem wel aanraden om nog goed in het Larens Journaal te communiceren wanneer de winter snoei in feite gaat plaatsvinden en wat er precies gaat gebeuren om de rust ook in het dorp te handhaven? Ja, dan ben ik toch weer enigszins verontrust eigenlijk door de vertaling van mijnheer Calis van punt 3, die in de eerste ronde zei: en dat kunnen we dan gaan proberen wateropvang op de Brink met zo min mogelijk bomen kappen. Dan denk ik: daar gaan we weer. En dat is in tegenstelling tot de rust in de motie, die wij hebben aangenomen, en die dus nu eigenlijk verder is uitgewerkt. Mijnheer Stam heeft het goed begrepen, maar ik weet niet of mijnheer Calis het goed begrepen heeft. En dat wil ik zo nog even van hem weten. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter. Wat ik gezegd heb is dat wij hard aan het werk zijn om een mogelijk alternatief voor de waterberging op of rond de Brink uit te werken. En dan zal u zelf kunnen constateren of dat invloed heeft op de Brink of dat verstoring is van de rust op de Brink of dat het wel uitgevoerd kan worden, dus de argumentatie is in elk geval rust op de Brink en geen bomenkap, borg het historisch perspectief. Maar beide overwegingen als we zeggen: nou, we kunnen het hier uitvoeren en dan moeten er een of twee bomen weg, dan is het denk ik aan de raad of de commissie om te zeggen: nou, we gaan ermee akkoord of niet. En zo open is het, dus het ligt helemaal aan de raad om met een eventueel alternatief voorstel in te stemmen.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Timmerman, nog heel even, ja.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Realiseert mijnheer Calis zich wel dat dat weer onrust in het dorp teweegbrengt, terwijl wij nou juist voor rust gaan? En dat staat ook niet in punt 3 van het voorstel. Daar staat: om de wateroverlast op en rond de Brink, het vraagstuk van de wateroverlast op te lossen. En dat kan natuurlijk op heel veel manieren. Dat kan ook als u van boven naar beneden gaat, daar kunnen ook waterbakken komen. Dat hoeft niet op de Brink. En ik zou heel graag een toezegging willen hebben dat er geen één boom voor om moet.

De voorzitter: De heer Calis nog een keer.

De heer Calis: U zult het voorstel tegemoet moeten zien waarbij we hier uitdrukkelijk naar streven.

De voorzitter: Oké. Dank u zeer. Dan is Larens Behoud. De heer Loeff.

De heer Loeff: Voorzitter, ik ben eigenlijk nog wel benieuwd wat Liberaal Laren doet met het initiatiefvoorstel?

De voorzitter: Ja. Dat is dus blijkbaar nog ter overweging, begrijp ik?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dat hangt af van wat mijnheer Calis nog verder doet met zijn Laren Regenklaar. Ik had begrepen inderdaad rust op de Brink. En er komen andere oplossingen om het water op te vangen. Bij punt 3 staat het scriptisch geschreven, uit te spreken dat het vraagstuk over de wateroverlast op en rond de Brink wordt betrokken bij het Masterplan Laren Regenklaar. Alle andere punten wijzen op Blijf van de Brink af, wij willen rust op de Brink, en dan kom toch mijnheer Calis met eventuele waterberging op de Brink en zo min mogelijk bomen om.

De heer Van den Berg: Een interruptie doen?

De voorzitter: Mag ik vragen, mevrouw, als voorzitter, mevrouw Timmerman. Begrijp ik nu dat de vraag van de heer Loeff of u het initiatiefvoorstel nu wil terugtrekken dat u dat met 'nee' beantwoord?

De heer Van den Berg: Mag ik een interruptie doen?

De voorzitter: Mag ik even als voorzitter die vraag stellen...

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ik wil daar nog even verder over praten.

De voorzitter: U wilt daar nog verder over praten? Het voorstel. Nu de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ja, interruptie. Collega De Bondt had het zojuist al, laten we het zuiver benaderen. En ik zou het woordje 'zuiver' nu eigenlijk willen benaderen vanuit het volgende. Het gaat over het intrekken van het Brinkplan, dat staat buiten kijf. Wethouder Stam die verantwoordelijk is voor dat plan, zeg maar, die heeft zojuist de toezeggingen gedaan dat een collega-wethouder in collegiaal bestuur weliswaar, toch zegt: nou, misschien een of twee bomen. U moet het maar afwachten. Ik acht dat eigenlijk vanavond wat ondergeschikt, want dat Laren Regenklaar plan, dat ligt hier helemaal niet voor. Dus ik zou me eigenlijk vanavond, onze collega's, want de heer Calis, mevrouw Timmerman, blijft bij zijn woorden, maar dat vind ik niet interessant wat hij daar nu eigenlijk van zegt. Wij stellen vanavond gewoon vast: de motie van 9 september rust op de Brink, de aanvullende woorden van de wethouder op het initiatiefvoorstel en dan zitten wij hier gewoon over twee weken, zoals de heer De Bondt zei vrij rustig gewoon dat initiatiefvoorstel met die aanvullingen erbij vast te stellen. En als dan in het voorjaar de heer Calis vanuit zijn portefeuille alsnog weer de stoute schoenen aan

wil trekken om enkele bomen te kappen dan ben ik er heilig van overtuigd dat er een meerderheid in deze raad die voldoende bij zinnen is om te zeggen dat we dat niet gaan doen.

De voorzitter: Het woord is aan Larens Behoud. De heer Loeff.

De heer Loeff: Voorzitter ...

De heer De Bondt: Ik wou even een ...

De voorzitter: Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Bij interruptie zeggen dat ik het volstrekt eens ben met de woorden die Erwin zojuist heeft uitgesproken.

De voorzitter: Oké. Het woord is aan de heer Loeff '...'. De heer Loeff.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Ja, ik stelde de vraag omdat we toch even zitten in de techniek en ik hoor ook bij de heer Van den Berg dat het college een initiatiefvoorstel heeft gemaakt en hij roept vier keer motie. Nee, er liggen, technisch gezien, gewoon 2 initiatiefvoorstellen. Die zouden in principe rechtstreeks naar de raad gaan, die kunnen daar worden ingebracht, daar kan over worden gestemd, die kunnen worden aangepast, die kunnen worden gewijzigd in die vergadering. Wij hebben als fractie gehoord hebbende de toezeggingen van de wethouder, waar wij zeer blij mee zijn, dat er een beheerplan komt. Dat daarin rustig wordt gekeken naar de Brink. Dat is ook wat wij heel belangrijk vinden dat er wel een aantal maatregelen meer worden genomen dan alleen een kroonsnoeier of een dode boom weghalen, maar dat het ook kan gaan om aanpassingen die, zeg maar, de sleetsheid weg werken. Dat is voor ons echt punt. Als die toezegging worden gedaan, we moeten even kijken of die nog in een soort van, ja, aanvulling de volgende raadsvergadering zeker gesteld moet worden. Moeten we even zien hoe we dat doen. Dan zijn wij bij deze hier tot de conclusie gekomen dat we ons initiatiefvoorstel intrekken, en dat dat dus niet op de volgende raadsvergadering geagendeerd hoeft te worden. Dat maakt het ook voor de burger makkelijk, want dan praten we in ieder geval over het voorstel van het college, niet het initiatiefvoorstel, maar het voorstel van het college. Dat is, denk ik, het meest helder ook wat we communiceren, en ik doe ook wel een appel Liberaal Laren om het initiatiefvoorstel van Liberaal Laren in te trekken, omdat we die rust en die eenheid over dit plan ook naar onze burgers willen uitstralen. Dus in die zin, ik snap de inhoud. Ook daar zitten we daar ook bovenop en het is eigenlijk ook wat de heer Calis zegt als er een plan komt waarbij die ene boom gaat sneuvelen dan zullen wij ook aan boord zitten om dat plan de becommentariëren in commissie. Dan is er ook weer inspraak, maar laten we met elkaar vooral over dat ene initiatiefvoorstel van Liberaal Laren nog even praten: moet dat nou door? Want als dat doorgaat dan voorzie ik dat we toch een heel lastig debat krijgen in de raad, terwijl als we het voorstel van het college hebben dan kunnen we het heel simpel houden, met misschien een aanpassing of een wijziging daarop of een toezegging, en dan is het denk ik een gedane zaak. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: De heer Stam.

De heer Stam: Ja, mijnheer de voorzitter. Het college spreekt natuurlijk met een mond dat is helder, hé? Dat doen wij natuurlijk altijd. U moet zich toch voorstellen, het college springt ... Komt ineens bij me op als gedachte, springt toch, in dit geval, door een hoepel. We hebben een Brinkplan gemaakt, en dat Brinkplan hebben we hard aan gewerkt en we hebben goed geluisterd duidelijk naar de bevolking zijn, en er komt een

motie en de gemeenteraad zegt tegen het college, nou, dualistischer kun je het bijna niet krijgen: zou u zo vriendelijk willen zijn dat plan in te trekken, want dat vinden we geen goed plan. Nou, dan doet het college dat en vervolgens geeft het college vandaag aan u een aantal vrij belangrijke toezeggingen, doet een aantal vrij belangrijke toezeggingen, of we dat nu in de vorm van nog eens op papier moeten zetten, lijkt mij wat overdreven, maar de raad moet het zelf maar zeggen, waarbij we zeggen: we komen binnen een aantal weken met een onderhoudsplan, we komen binnen een aantal maanden met een plan hoe we de dichtheid van die bodem gaan aanpakken, en er komt in het eerste helft van het volgend jaar een weerplan waarbij we vanuit die rust dat gaan doen. Daarin staat naast en op zichzelf daar is daar niet mee in tegenspraak dat dat de raad de gelegenheid krijgt om uitgebreid nog met elkaar te praten over het Masterplan Regenklaar en mijnheer Calis zeg dat terecht, hij kan het beter verwoorden dan ik: het is maar een klein stukje, die Brink maakt maar een heel klein stukje uit van het totale Masterplan. In opdracht van de raad ga ik nog eens kijken hoe ik dat nou dat op en rond de Brink ga oplossen, en ik kom daar mee naar de raad t.z.t.. Het lijkt mij helemaal niet met elkaar in tegenstrijd en de consequenties daarvan zal hij t.z.t., neem ik aan, met u gaan bespreken en de kunt u een eigen oordeel over vellen. En dat staat wat mij betreft los van datgene wat we nu aan het uitvoeren zijn. We voeren een motie uit van de raad en doen daar nog een aantal toezeggingen bij ook, dus dat is mijn sprong door de hoopel, waarvan ik denk: nou, dat heeft het college, volgens mij, zijn best gedaan u tegemoet te komen.

De voorzitter: Het woord ... Dank u wel. Het woord is aan de heer Grunwald. Als u nog behoefte hebt aan toevoegen?

De heer Grunwald: Nee, dank u wel.

De voorzitter: Oké. Dan is nog een keer, misschien, mevrouw Timmerman?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ik wil graag nog even iets zeggen. Wat ik al zei ik was erg gerustgesteld en heel erg blij en er eigenlijk van plan om het initiatiefvoorstel in te trekken, maar de woorden van mijnheer Calis stelden mij absoluut niet gerust. Nou is het inderdaad zo dat dat toch de discussie enigszins vertroebeld heeft, want het gaat om de uitvoering van de motie en dat is op een hele goeie manier gedaan. Er zijn een aantal hele goede toezeggingen gedaan. En als er straks plannen komen van Masterplan Regenklaar met een berging op de Brink die ons niet zint, dan kunnen we het altijd nog tackelen. Dus ik wel bij deze aankondigen dat wij ons initiatiefvoorstel intrekken.

De voorzitter: Dan denk ik dat we ... De heer Calis.

De heer Calis: Ja, ter geruststelling van mevrouw Timmerman wil ik eigenlijk toch wel aan toevoegen. Er staat hier het waterprobleem op de Brink betrekken bij het Masterplan. We hebben dat natuurlijk geïnterpreteerd als ook in de raadsvergadering gezegd: u moet doorgaan met dat oplossen van de wateroverlast, want als dat morgen weer keihard regent dan hebben we een probleem en dat moet opgelost worden. Het is natuurlijk klip en klaar, zonneklaar wat de boverende gevoelens zijn ten aanzien van de Brink en de baat van de Brink. Ik zeg alleen voor de argumentatie, voor het zoeken naar alternatieven staat u mij toe om niet bij voorbaat te zeggen: er mag geen enkele boom gekapt worden. Kijk, het is duidelijk dat dat de uitdrukkelijke wens is, maar geef mij de mogelijkheid om, mocht zich die gelegenheid voordoen bij overweging van allerlei argumenten dat het zo uit zou komen, dan zou ik dat kunnen presenteren en dan kunt u het even snel weer afschieten. Daar gaat het om.

De heer De Bondt: Voorzitter, bij interruptie dan nog van mijn kant een opmerking. Ik neem aan dat het het college duidelijk is dat het onverharde deel van de Brink heilig is.

De voorzitter: Oké. Het woord ... Mevrouw Timmerman nog één keer.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ik ben het er hartgrondig met mijnheer De Bondt eens.

De voorzitter: Oké, goed. Dan mag ik denk ik ... O, de heer Van Wijngaarden krijgt nog 2 minuut. Mijnheer Van Wijngaarden gaat u nog even terug? U mag nog 2 minuten, als u dat wilt.

De heer Van Wijngaarden: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Oké. Heel goed. Dan denk ik dat we daarmee deze discussie en daarmee deze vergadering... Nee, want we hebben nog de rondvraag. Dat we dit punt in ieder geval kunnen afsluiten. Ik neem aan dat u dit niet als hamerstuk mag betiteln voor de aanstaande raad? Daar komen we zeker nog op terug. En dat gezegd zijnde zijn we zeer erkentelijk voor de uitermate coöperatieve houding die niet alleen van het college, maar ook van de zijde van de raadsfracties vanavond is gedemonstreerd. Dat gezegd zijnde is de voorzitter daarvan zeer erkentelijk. Ik heb maar een klein vraagje, maar dat zal ik nakijken vanavond in het woordenboek. Is het nu een beheerplan of beheersplan? Dat wordt door elkaar gebruikt. De heer Stam had het eerst over een beheerplan, maar nadat die de heer De Bondt had gehoord die ook van liberalen huize is, toen dacht hij: ach, ik sluit me maar aan bij beheersplan. Maar ik ga vanavond kijken.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Stam: Ik vind dat het woord 'heer' ook veel meer vrouwelijk gebruikt zou moeten worden, dus daar zullen we een andere naam voor gaan bedenken.

7. Rondvraag

De voorzitter: Goed. Oké, dan is nu het woord ... Rondvraag. Is er nog iets voor de rondvraag? Dat is niet het geval.

8. Sluiting

De voorzitter: Dan sluit ik hiermee de vergadering onder dankzegging. Heel goed, prima.